

VSAKA MISEL NA SKOPJE RAZŽALOSTI

Tudi trebanjske občane je pretresla katastrofa v Makedoniji

»Grozno je bilo slišati,« pravi Dana Kojič, prodajalka v poslovalnici št. 1 trgovskega podjetja Gradišče v Trebnjem. »Prvič sem slišala za tragedijo v Makedoniji v petek ob 11. uri dopoldan v prodajalnici. Obvestil nas je poslovođa, ki je poslušal radijska poročila.« — »Kako se je odločil vaš kolektiv pomagati?« — »Razen drugega bomo dali tudi enodnevni zaslužek.« — »Ali ste pomislili, kako bi jim sami pomagali?« — »Da! Tako, ko sem slišala o nesreči, sem bila pripravljena dati kri.«

»Bi jo zdaj dali prvič?« — »Ne, že 8-krat sem jo dala. Dobila sem že srebrno medaljo.« — »Bi vzeli v svojo družino otroke makedonskih ponesrečencev?« — »Zakaj pa ne? Rada. Saj imam tudi sama triletnega sinka.«

Dana Kojič, prodajalka v STP Gradišče v Trebnjem: »Kri dam za ponesrečence...«

Kako strašno je moralo biti...

»Jaz pa sem slišal za potres v delavnici po radiu,« nam je povedal krojač Jože Miklič iz Ponikve. »Tako smo prenehali delati in smo brez glasu poslušali poročila. Nekaj časa sploh nismo mogli delati, tako nas je presunila ta novica. Zdelo se nam je strašno. Le kaj bo z ljudmi, smo se spraševali.«

li.« — »Ste morda sami doživeli že hujši potres?« — »Ne, pač pa nekaj manjših potresnih sunkov.« — »In kako vam je bilo pri srečanju ob skopjanskem potresu?« — »Zelo neugodno sem se počutil. Kako strašno je moralo biti prebivalcem Skopja.« — »Ste kaj razmišljali o pomoči?« — »Prvi hip o tem ni nihče razmišljal. Že drugi dan pa smo soglasno sklenili, da bomo ponesrečencem pomagali z blagom in denarjem.«

Muslija je izgubil prijatelja

Emšija Redžep in njegov mojster Muslija Ramadan prodajata sladolede v Trebnjem. Oba sta iz Makedonije, iz Tetovega, in nemalo ju je presenetila vest o katastrofi. Muslija pravi: »V Skopju sem imel prijatelja, učitelja. V Borbi je bilo na seznamu mrtvih

tudi njegovo ime...« — »Kaj menite o pomoči ponesrečencem?« — »Mislim, da se je prav v tem pokazala enotnost med narodi. Pomoč je prišla v veliki meri od povsod.«

Emšija smo vprašali, kako gre posel. »Nič kaj dobro. Sladoleđa nikoli ne zmanjka, največ prodam pa vaniljevega in sadnega.« Muslija je v Trebnjem že 5 let, Emšija pa 2 leti in oba kar dobro govorita slovenski.

Obiskali smo le 4 ljudi, ki so pripovedovali o nesreči v Skopju tako, kot so jo sami občutili. Oči vsega sveta so uprte v Skopje in neprekinjeno vozijo vlaki pomoči. Prav gotovo ne bi našli nikogar, ki ne bi sočustvoval s ponesrečenimi. Nesreča uničuje življenja; ne pretrga pa bratskih vezi, temveč jih še bolj krepi. M. F.

Vsak dan prinašajo pakete

V pisarno Občinskega odbora RK Novo mesto prinašajo vsak dan posamezniki in tudi nabiralci RK zavilke z obleko in obutvijo za ponesrečence iz Skopja. Zbrali so že večje količine letnih in tudi zimskih oblek za moške, ženske in otroke, prav tako pa tudi več parov obutve.

Vse, kar ljudje darujejo, je tako lepo, da bo prav gotovo vesel tisti, ki bo stvari dobil. Ljudje so pomoč za Skopje povsem pravilno dajali, zato se vsem, ki so že prispevali, lepo zahvaljujemo!

»Vsak bo pomagal makedonskim bratom!« pravi krojač Jože Miklič

Črnomaljska občina bo skrbela za 40 makedonskih otrok

Pri občinskem štabu za organizacijo pomoči Skopju v Črnomlju smo zvedeli, da se akcija, začeta prejšnji teden, nadaljuje z vsem prizadevanjem. Krajevne organizacije RK so zbrale denar, poljski pridatki pa se zbirajo pri kmetijskih združenjih.

Krajevne organizacije RK so do konca preteklega tedna nabrale: v Adlešicah 91.300 dinarjev, v Dobličah 17.175 din, Tribučah 31.490 dinarjev, na Talčjem vrhu 15.700 dinarjev, v Butoraju 19.000 dinarjev, Petrovi vasi 18.859 dinarjev itd. Okrajno sodišče v Črnomlju je nakazalo enodnevni zaslužek v višini 21.000 dinarjev, občinski odbor SZDL 6.243 dinarjev (enodnevni zaslužek), osnovna šola v Črnomlju pa 61.753 dinarjev (enodnevni zaslužek). Med posamezniki je oficir Drago Batič daroval 1000 dinarjev. Pri občinskem štabu so zbrali 36.700 dinarjev, črnomaljski zdravstveni dom pa je nakazal 160.000 dinarjev. Odborniki občinske skupščine so se odpovedali sejinam in prispevali za skopjanske ponesrečence 58.000 dinarjev.

VREME

OD 8. DO 18. AVGUSTA

Med 9. in 12. avgustom bo večkrat deževalo in se bo občutno ohladilo. Naslednje padavine pričakujemo okrog 16. avgusta. — V ostalem lepo vreme. Dr. V. M.

»Ta nesreča je združila naše narode...« meni slaščičar Muslija Ramadan v Trebnjem; on in njegov vajenec Emšija Redžep sta doma v Tetovem

Zdaj so obrabi že mirnejši; otroci, ki pozabijo vse hudo najprej, se včasih tudi že nasmejijo. Grenkoba v potezih Vladimira Turk pa bo ostala: kar je vrezala groza potresa, ni moč pozabiti... Preberite v podlistku na tej strani, kako je doživela potres v Skopju Turkova družina

V Dobovi so dali pol milijona

V pretekli številki našega lista je bilo objavljeno, da je lista za popraviljanje voz Podjetje za popraviljanje voz v Dobovi prispevalo 50.000 din, kar pa ni res, ker je omenjeno podjetje darovalo kar pol milijona dinarjev.

VIDEM-KRŠKO: pomoč narašča

Do 2. avgusta so v občini Videm-Krško zbrali že za 9.814.000 din pomoči za ponesrečence v Skopju. Razen tega je občinski štab za pomoč pripravil dve ekipi za električna dela ter ekipo za ključavničarsko-varilna dela, ki sta pripravljene za odhod z okrajno skupino.

Akcija za zbiranje pomoči v denarju in materialu lepo poteka še naprej. V Vidmu-Krškem imajo vse pripravljeno tudi za sprejem 40 otrok iz Skopja.

Pomoč obratne ambulante

Kolektiv obratne ambulante v tovarni papirja na Vidmu je prispeval 300.000 din za pomoč ponesrečenim ob katastrofalnem potresu v Skopju.

Brežice sprejele makedonske otroke

4. avgusta zjutraj so Brežice sprejele 113 makedonskih otrok, s štirimi vzgojitelji, ki so v dveh skupinah pripotovali iz Skopja. V Zagrebu sta jih pričakovala poslanca v republiški skupščini, Jože Ogorevc in Fanci Volčanšek. Brežice so bile za sprejem pripravljene. Organizirali so avtobuse podjetja »Prevoz«, zdravniške, medicinske sestre, rešilne vozove in drugo. Internat je bil pripravljen sprejeti 120 otrok, trgovski podjetji »Ljudska potrošnja« in »Krk« pa sta preskrbeli obutev in obleke.

V kratkem enotna organizacija pomoči

Zadnji dan pred zaključkom redakcije smo zvedeli, da bo po navodilih Glavnega štaba za pomoč Skopju organizirana po vsej Sloveniji pomoč tako, da bodo vsi štabi poslovali na enak način. Zato je potrebna reorganizacija štabov. Že te dni bodo začeli štabi za pomoč Skopju prenehali delati, nove štabe pa bodo imenovali občinske skupščine in bodo delovali v njihovem sklopu kot oblasni organi.

METLIKA: denar, pšenica, krvodajalci in MDB

Do 5. avgusta je občinski štab za pomoč Skopju v Metliki zbral naslednje prispevke: Invalidski zavod je daroval 500.000 dinarjev (320.000 din v gotovini, 180.000 din pa kot odpoved dvodnevne zaslužke), delovni kolektiv občinske skupščine je prispeval 45.000 din, cestno gradbišče na Gorjanem enodnevni zaslužek, delovni kolektiv vinske kleti pa 20.000 dinarjev. Poleg tega so krajevne organizacije Socialistične zveze zbrale prispevke med svojim članstvom, ki je darovalo: na Suhorju 32.880 din, v Jugorju 16.146 din, Rakovecu 6116 din, Čurilah 19.420 din, Sržakih 6100 din in 20 kg pšenice, Radovičih 10.956 din, Lokvičih 44.870 dinarjev,

Draščih 74.300 dinarjev, Dobravci 18.800 din, Podzemlju 29.000 din in 700 kg pšenice, Primostku 17.376 din, Rosalnicah 15.834 din, krajevni organizaciji SZDL v Grabrovcu in Radovljici pa sta zbrali nad 500 kg pšenice.

Skupaj so v metliški občini nabrali 3 milijone 833.150 dinarjev in nad 1000 kg pšenice.

Skupaj so v metliški občini nabrali 3 milijone 833.150 dinarjev in nad 1000 kg pšenice. Poleg tega se je prijavilo več kot 700 krvodajalcev. Zadnje dni pa zbirajo tudi prijave za mladinsko delovno brigado, ki bi delala pri obnovi Skopja.

„Potres je hujši kot vojna...“

Je povedala VLADIMIRA TURK, ki je z otrokoma v nedeljo zvečer dopotovala v Novo mesto iz porušenega Skopja. O tragediji, ki je predzadnji petek zjutraj ob 5.17 prizadela glavno mesto SR Makedonije, je kot očitka povedala:

— Imeli smo lepo stanovanje v četrtem nadstropju novega stanovanjskega bloka v Ulici maršala Tita, blizu hotela Makedonije in Doma JNA. Ker je bila tiste dni huda vročina, sem v petek zgodaj vstala in očistila okna, da bi mi ne bilo kasneje prevroče. Oblekla sem lahko, bolj slabo obleko za delo, obula natikače ter začela delati v kuhinji. Lonec z mlekom sem postavila na štedilnik... kar sem začutila topel val... treskanje vrat... zvenket stekla... noge me niso hotele več držati!

»Potres!« zavpijem in skočim v pred-sobo, da bi zbudila moža in otroke, ki so se spali. Vtem je mož že odprl vrata spalnice in ko je videl, kako se majoče stene, sem zaslišala:

»Gotovo je...«

Jaz pa: »K otrokom!«

V trenutku stečeva v otroško sobo in zagledava Mirana pod plastjo omata na postelji, Mirjana pa je preplašena skočila očetu v naročje.

»Mama, Mama!« je klical fantek »ki se je prebudil takrat, ko je že padlo nanj. Hitro sva ga potegnili ven, zavila v rjuho, ker je bil gol, nakar smo

planili na stopnišče. Tam je bilo že polno ljudi. Z največjo možno hitrostjo smo pritekli na dvorišče, tam pa je bil tak dim, da nismo videli eden do drugega. Čez kup kamenja in lesa smo splezali na sredino dvorišča in vsi zbegani gledali okoli sebe. Okrog nas so bile visoke hiše, zato si nismo upali ostati. Prebili smo se na glavno ulico.

Ljudje so bili na cesti taki, kot so planili iz postelje; nekateri v pižamah, drugi zaviti v rjuhe, tretji goli. Vsi so bežali, iz ruševin pa so se slišali obupni kriki, da se je človeku trgalo srce. Zemlja se je še vedno tresla...

Zagledali smo porušeni hotel Makedonija, Dom JLA in številne druge hiše. Kaj več nismo ogledovali, ker smo hiteli na sredino trga, kjer je bilo že precej ljudi. Tam smo čakali...

Cez slabo uro so ekipe JLA že začele reševati ponesrečence izpod porušene zgradbe. Nam so naročili, naj gremo ven iz mesta. Odpravili smo se takoj, ozirali pa smo se nazaj, kjer je ostalo vse, kar smo si v nekaj letih s težko mujo nabavili. Rešili smo le golo življenje!

Ko se je nekoliko razkadilo, je mož oficir moral v službo, mi pa smo šli z njim, da bi ostali skupaj. Blizu njegove pisarne smo bili vso noč zunaj, tla pod nogami pa se še niso umirila. Kdor je imel kam iti, je šel, zato sem se tudi jaz odločila za pot v Slove-

nijo. Toda kako? Brez obleke? Brez denarja?

Mož je v spremstvu miličnika odšel do našega bloka. Stavba še stoji, je pa menda hudo poškodovana. Previdno je stopal po stopnicah do stanovanja, tam pa zagrabil, kar mu je v trenutku prišlo pod roke: nekaj kosov vrhnje obleke, tri brisače in nekaj čevljev. Na perilo ni pomislil in tudi ni bilo časa, ker so se potresni sunki zelo često ponavljali. To je vse, kar smo zaenkrat rešili.

V soboto zvečer smo šli iz Skopja. Ko je vlak odpeljal iz porušene postaje, se je zemlja spet precej stresla, tako da je v vagonih nastal preplah. Brez vozne karte smo prišli v prepolnem vlaku do Beograda. Na peronu so nas lepo sprejeli. Dobili smo toplo hrano in kdor ni bil oblečen, tudi nekaj obleke.

V nedeljo zvečer sem z otrokoma prišla v Novo mesto. Zdaj smo doma in lahko brez skrbi spimo, vendar smo še tako pod vplivom strašne nesreče, da nimamo sna.

Potres je nekaj strašnega! Strašno je videti tudi Skopje! Kdor ga zdaj ni sam videl, ne bi verjel...

Tudi v Novem mestu nam je RK takoj ponudil pomoč. Neverjetno je, kako vsi ljudje čutijo z nami. Vsi so nam pripravljene pomagati. Zdaj se vidi, da smo res bratje!

Ria Bačer

Za učinkovitejše delo občinske skupščine

Sestava odbornikov novih občinskih skupščin je vsestransko ugodna in obeta uspešno delo, če bo novim skupščinam uspelo izogniti se nekaterim standardnim slabostim prejšnjih ljudskih odborov. Predvsem bi bilo treba še enkrat pazno pregledati osnutek občinskega statuta in poslovnika občinske skupščine, da se skozi njiju ne bi prikrajšale nekatere stare napake. Sploh pa ne bi smeli dopustiti, da bi nove občinske skupščine prevzele kar stare poslovilnice, s tem da bi spremenile samo nekatere izraze, ki ne ustrezajo več. Ker so bili stari poslovilniki ljudskih odborov polni napak in golih formalnosti, bi njihovo prevzemanje, kar ponekod delajo, pomenilo tudi prenašanje starih napak. Prav tako se ne bi smeli zadovoljiti z minimalnimi določbami, kakršne so bile v starih statutih, ki niso upoštevale posebnosti posameznih občin in njihovih organov.

Slabost dosedanjih ljudskih odborov je bila predvsem ta, da so delali brez programa, kakor je pač naneslo in predvsem na pobudo upravnih organov. Posledica tega je bila, da je bilo delo ljudskega odbora nesistematično, kampanjsko. Se je občinske skupščine bi morale biti bolj pogostne, kar bi pripomoglo, da dnevi redi ne bi bili prenatrpani in da bi bile razprave bolj poglobljene in odločitve tehtnejše. S tem bi bila tudi dana možnost, da se občinska skupščina pri svojem delu ne bi omejevala samo na sprejemanje predpisov, ampak bi spremljala tudi aktualno problematiko s posameznih področij dejavnosti.

Po novi ustavi oba zbora delata in odločata praviloma skupaj, kar poenostavlja delo občinske skupščine. To pa po vsej verjetnosti ne izključuje tudi samostojnih sej zbora delovnih skupnosti, ki bi moral delovati tudi v vlogi

g družbene organizacije — s stališči in priporočili. Ločitev sej, kakor bi to bilo izjemno potrebno, pa ne bi smela biti zgolj samo na zapisniku, kakor se je dogajalo v praksi ljudskega odbora. To bi bila gola formalnost, od katere ne bi bilo nobene koristi.

Zbor delovnih skupnosti ne bi mogel biti na tekočem o najvažnejših problemih iz dela delovnih organizacij, če ne bi vzdrževal rednih stikov z njimi, bodisi prek odbornikov, ki bi se morali čutiti odgovornejši do proizvajalcev in samoupravnih organov v delovnih organizacijah, bodisi na druge načine: na posvetovanjih s predstavniki samoupravnih organov, z analizami, z anketiranjem, prek občinskih komisij, ki bi proučevale določene probleme itd. Aktivnejšo vključitev odbornikov v delo občinske skupščine bi bilo treba doseči tudi s tem, da bi morali od časa do časa poročati o problemih s svojega področja, da bi prevzemali ustrezne zadolžitve, na primer za delo v stalnih ali občasnih komisijah, za sodelovanje pri izdelavi analize, v pripravljanih materialih za sejo itd. Na ta način bi tudi dosegli, da bi bili materiali za sejo občinske skupščine bolj pripravljeni.

V nekaterih ljudskih odborih so odborniške komisije obstajale zgolj formalno, zaradi česar so jih kasneje — razen dveh ali treh — ukinili. Takih komisij neve občinske skupščine seveda ne potrebujejo. Občinski statuti naj bi dovoljevali možnost, da bi ustanavljali stalne in občasne odborniške komisije po potrebi. Kazalo bi ustanoviti začasno komisijo, denimo z nalogo, da prouči določeno problematiko, da preveri izvrševanje sklepov, za nadzorstvo nad delom upravnih organov in podobno. Doselej se je pogosto dogajalo, da je ljudski odbor razpravljal o zelo važ-

ZUNANJEPOLITIČNI TEDENSKI PREGLED

V ponedeljek so trije zunanji ministri Gromiko, Rusk in Home v Moskvi slovesno podpisali sporazum o prepovedi poskusov z jedrskim orožjem v ozračju, vesolju in pod vodo. Slovesnosti ob podpisu sporazuma so prisostvovali najvišji sovjetski državni voditelji z Nikito Hruščovom na čelu, generalni sekretar OZN U Tant, člani delegacij ter številni domači in tuji novinarji.

Cetudi je bil slovesen podpis sporazuma dejansko le protokolarno dejanje, saj so sporazum dosegli že prej, je ta akt sprožil nov val optimizma v svetovni javnosti. Na poti sporazumevanja med Vzhodom in Zahodom je bil tako dosežen nov oprijemljiv uspeh. Ustvarjeni so pogoji za nadaljnje konkretne korake za popuščanje mednarodne napetosti. Po splošnih ocenah je moskovski sporazum dobro delo za vse človeštvo. Odražje ne bodo več zadrževali z jedrskimi padavinami, kar je pomenilo veliko nevarnost za sedanje in bodoče rodove po vsem svetu. Lahko rečemo, da je sporazum velik uspeh miroljubnih narodov in plod politike miroljubne koeksistence. Hkrati pa nov korak na poti do uditve svetovnega miru.

Seveda v teh ocenah niso vsi enotni. 93 držav izmed 114 je ugodno ocenilo moskovski sporazum, samo tri države — LR Kitajska, LR Albanija in Francija — so nastopile odkrito proti sporazumu. Do nadaljnjega ne bo pristopila k sporazumu tudi Zahodna Nemčija, do-

kler ne bo videla, kakšne bodo posledice.

Sodeč po najnovejših vesteh, pa je videti, da se kitajsko vodstvo ne namerava zaustaviti samo pri negativnem stališču do sporazuma o prepovedi jedrskih poskusov ter bodo nadaljevali z napadi na politiko miroljubne koeksistence in s svojo politiko vnašanja nemira in razdorov.

Atomske velesile so potrebovale 18 let, da so se prepričale, »kako se z

Nadaljnja pogajanja

atomi ni mogoče več igrati« in da stvarnost zahteva preusmeritev na sedanjo pot sporazumevanja in dogovarjanja. Reakcionarni krogi na Zahodu in kitajsko vodstvo pa kot je videti se niso ničesar naučili iz sedanjih izkušenj.

Svetovna javnost prav tako z velikim zanimanjem sedaj spremlja nadaljevanje pogajanj v Moskvi. Po slovesnem podpisu sporazuma so se ponovno sestali zunanji ministri Sovjetske zveze, ZDA in Velike Britanije in so se začeli razgovarjati o nadaljnjih ukrepih za ublažitev mednarodne napetosti. Prvi

razgovori so potekali v vzdušju splošnega zadovoljstva, nanašali so se pa na poti in načine za zboljšanje odnosov med Vzhodom in Zahodom. Cetudi niso uradno objavili, o čem so razpravljali, se je zvedelo, da so govorili o ukrepih proti nenadnemu napadu, o tem, kako bi preprečili, da bi se atomsko orožje ne razširilo na druge države in še nekaterih drugih vprašanjih, ki so važna za zboljšanje odnosov med Vzhodom in Zahodom.

Splošni vtis po prvih razgovorih je, da se je optimizem, ki ga je ustvaril podpis moskovskega sporazuma, še povečal. To potrjuje pravilnost tistih napovedi, da je trojni sporazum o delni prepovedi jedrskih poskusov važen korak k zbolšanju odnosov med Vzhodom in Zahodom. Tako lahko rečemo, da moskovski sporazum vzbuja upe in pomeni začetek velike poti.

»Ustvarjeni so pogoji«, je rečeno v brzojavki predsednika Tita centralnemu komiteju KP SZ, »da napredno človeštvo naredi odločilen korak v svoji zgodovini: likvidira vojno kot sredstvo za reševanje sporov in da s sredstvi miru in miroljubnega tekmovanja olajša in pospeši zmago socializma«.

Seveda pa ne smemo biti pri ocenjevanju moskovskega sporazuma preveliki optimisti. Zavedati se moramo, da je moskovski dogodek šele uvod v širši proces popuščanja mednarodne napetosti in da ta proces, ki je neizogiben ne bo šel po ravni in izglajeni poti.

Pomoč v lesu, krompirju in denarju iz trebanjske občine

Takoj po usodnem dnevu v katerem je potres porušil glavno mesto bratske made-donske republike, so v Trebnjem formirali 10-članski ob-

činski štab za pomoč ponesrečenim v Skopju. Akoija je bila dokaj uspešna in so do 1. avgusta zbrali že okrog 4 milijone dinarjev. Vendar to še ni celoten prispevek trebanjskih občanov. Nedavno so pozvali prebivalstvo, naj prispeva kar pač more. Tako je zdaj v teku nova akcija, v kateri bodo za preživele v skopjanski katastrofi zbrali denar, les in krompir. Dragocena je tudi pomoč v krvi. V stalni pripravljenosti je v trebanjski občini še vedno okrog 800 krvodajalcev. Med posamezniki so se izkazali tudi nekateri privatni obrtniki. Tako je Stane Vodopivec z Mirne poklonil za makedonske prebivalce, ki so ostali brez strehe, 10.000 dinarjev.

Brigada je odpotovala

V soboto je iz Novega mesta odpotovalo 37 mladincev in mladink, ki bodo ta mesec delali v sestavi VI. ljubljanske MDB Janka Premrla — Vojka. Brigado sestavlja med drugim še ljubljanski kamniški in kočevski mladinci. Delala bo na avtomobilski cesti Osipaonica — Niš, nasečila pa se bo v mladinskem naselju »Budućnost« blizu kraja Kolari v Srbiji.

10 mark za prizadete v Skopju

30. julija je prišlo na Dolenjski list pismo naše naročnice Ane Fink iz Frankfurta v Nemčiji, v katerem je poslala 10 DM za ponesrečence skopskega potresa.

Kot mnogi naši rojaki na tujem, tudi ona ni pozabila domovine, ki jo je doletela huda nesreča, zato se ji v svojem imenu in v imenu Rdečega križa, kamor smo denar oddali, lepo zahvaljujemo!

KRATKE IZ RAZNIH STRANI

Veliko število tujih delegacij je na sestanku v Hirošimi, kjer je bila deveta mednarodna konferenca o prepovedi atomskega in hidrogenskega orožja, pozdravilo sklenitev moskovskega sporazuma o delni prepovedi jedrskih poskusov in obsodilo nastop kitajskega delegata proti prenehanju atomskih poskusov. Tudi na tem zborovanju je kitajski delegat izkoristil svoj nastop za napad na moskovski sporazum in klevetanje politike Sovjetske zveze.

Približno 500 oficirjev in vojakov, ki so živeli v izgnanstvu v Dominikanski republiki, je vdrl v Italijo in zavzel nekaj obmejnih mest. Njihov namen je, da bi zavzeli mesto Cape Haitien, ki je po velikosti drugo mesto na Haitiju.

V Pekingu je prišlo do diplomatskega incidenta, ko so veleposlaniki ZSSR, Mongolije, Poljske, Češkoslovaške, Bolgarije in odpravnik poslov Madžarske, Romunije in DR Nemčije demonstrativno zapustili zborovanje, prirejeno na čast predsednika Somalijske, na katerem je podpredsednik mesta Pekinga Van Li grobo napadel Sovjetsko zvezo in sporazum o delni prepovedi jedrskih poskusov.

Več zanimanja za govedo

Upošteva je precejšnjo vročino, je bil 5. avgusta živinski sejem v Novem mestu kar dobro obiskan. Napredaj je bilo 664 prašičev in 227 glav goveje živine. Od tega so prodali 403 prašičev (6.500 do 10.500 din) ter 126 glav govedi. Voli od 270—300 din kg, krave od 160 do 240 din kg, ter junci od 280 do 300 din kg.

Zaradi suše in pomanjkanja svinjske krme cena prašičem popušča, medtem ko je cena goveji živini nekoliko poskočila.

TEDENSKI NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

Kdo ne bi našel vsaj kotiček v svojem srcu za ljudi v nesreči? Tembolj, ker so to naši ljudje, povezani z neštetiimi vezmi za naš skupni cilj: zgraditi si novo, lepše življenje. Če v tej veličastni skupni gradnji doleti enega izmed sorcev nesreča, mu je treba nesebično pomagati. Le dejanja so lahko najiskrenjši izraz bratstva, ki nas kot cement povezuje v skupnem boju. Ta beseda — bratstvo — bi se morda komu zdela že fraza, če je ne bi vedno znova potrjevala dejanja.

Centralni komite Zveze komunistov Jugoslavije, ki se je sešel na Brionih, je povzel ljubezen in nesebično pripravljenost vseh Jugoslovancev in dobrih ljudi z vseh koncev sveta v tale odločen sklep: Skopje je treba obnoviti v čim krajšem roku — s skupnimi napori vse naše skupnosti.

Težko bo zaceliti rane. Kljub prestanemu, kar ni mogoče izmeriti z besedami, niti za trenutek ne smemo popustiti pred obupom. Človek ne sme kloniti pred stihijo narave. Življenje mora teči nezadržno naprej — še hitreje, s še več poleta. Vseposvoda: v tovarnah, na polju, na vsakem delovnem mestu. Proizvodnja mora še hitreje naraščati, izvoz naj postane še obilnejši. Le tako bomo uspeli, da ta velika ovira, ki se je postavila na pot našemu napredovanju, ne bo poslabšala našega življenja in da bomo s pomočjo številnih prijateljev širom po svetu našli dovolj sredstev, da bi zgradili novo Skopje, ki bo še lepše, kakor je bilo prej.

Te dni so mladinske brigade zasadile lopate v od solz in krvi trpečo zemljo. Nemo-goe je, da bi odšla na delovišča v Skopju vsa mladina, ki to želi. Zatorej: ustanavljajmo delovišča tudi drugje. Pomagajmo Skopju z večjo produktivnostjo v svoji tovarni, z boljšimi pripravi na jesensko setev. Ni nujno, da bi šel vsak v Skopje dati svoj prispevek za novo mesto. Resnica je namreč

tale: čim hitreje bo napredovala vsa skupnost, a to bo mogoče z vestnim izpolnjevanjem in preseganjem vsakodnevnih nalog, tem prej bo zrastle novo Skopje, ne da bi svojo nesebično pomoč občutili kot preveliko samoodpovedovanje.

V naši državi se je mudil na obisku švedski minister za kulturo R. Edenman, ki je s svojim kolegom Janezom Vipotnikom izmenjal izkušnje s kulturnega torišča in se pogovarjal o kulturnih odnosih med obema prijateljskima državama. Na tiskovni konferenci v Ljubljani, s katero je zaključil svoj obisk v Jugoslaviji, je g. Edenman strnil svoje mnenje o kulturnih odnosih med država-

ODPRTA SO NAŠA SRCA

mi v tole veliko misel: Kulturno sodelovanje med državami mora biti spontano, ne zgolj protokolarno. Švedska v načelu ne sklepa konvencij o kulturnem sodelovanju z nobeno deželo. Kulturno sodelovanje je nasprotno nekaj, kar terjaja povsem sproščeno pot.

V Vojvodini so že pričeli s pripravami na jesensko setev. Prezgodaj! bo morda kdo pomislil. Pa ni nič prezgodaj. Kmetovalci v Vojvodini so si za prihodnje leto zastavili še večjo nalogo: na 550.000 hektarih njiv pridelati 150.000 vagonov pšenice. Prevedeno v povprečen hektarski donos bi se tej nalogi reklo: na vsakem hektaru pridelati povprečno 27 metrskih stotov pšenice. To pa je naloga, za katere izvršitev se je treba dovolj zgodaj pripraviti. Pa ne samo v Vojvodini — tudi pri nas.

Se dobra dva meseca in avtocesta — naš ponos bo neprekinjen siv trak od Ljub-

OB NOVIH CENAH MESA IN MLEKA

Svet za blagovni promet, turizem in gostinstvo pri občinski skupščini v Novem mestu je 24. julija med drugim obravnaval tudi gibanje cen za nekatere prehranske in druge predmete široke potrošnje. S to razpravo je svet bistveno posegel v problematiko trga in sklenil, da vprašanja, ki neposredno zadevajo žep potrošnika, sproti in učinkovito rešuje tudi v prihodnje.

Na seji je svet posebej obravnaval cene mesa, ki veljajo od 1. julija sem. Prodajne cene so se namreč občutno povečale, pri prvovrstnem govejem mesu pa so celo za 62 odstotkov višje, kot so bile v letošnjem januarju. Svet se je z novo politiko cen pretežno strinjal, vendar je hkrati pripomnil, da je treba poostriži kontrolo pri prodaji mesa in mesnih izdelkov. Med drugim je bilo mesarskim podjetjem naročeno, da v vseh mesnicah točno izpišejo cene, zlasti pa se mora videti razlika med kvaliteten in manj kakovostnim mesom. Ceniki morajo biti označeni, kaj spada v prvo in kaj v drugo oziroma tretjo kategorijo mesa.

Navedli bomo nekaj cen in poskušali ugotoviti, kaj bi moral potrošnik videti na ceniku in kako naj bi teklo poslovanje v mesnicah.

Ko bo potrošnik stopil v mesnico, bo na ceniku prebral, da:

— je govedina s kostmi — sprednji deli goveda (flam, pleča, rebra, prsni koš, vratovina) — 520 dinarjev kg;

— se po 680 dinarjev kg zadnji deli goveda (hrbet do stegna itd.);

— velja govedina brez kosti 820 dinarjev kg;

— je cena enemu kg svinine (zadnji deli prašičev) 750 dinarjev, svinina II. kategorije (sprednji deli prašičev) pa 100 dinarjev cenejša;

— je nova cena enemu kg teletine brez kosti 1050 in teletine s kostmi 700 dinarjev itd.

Seveda ceniki ne bodo samo v okras prodajnam mesa in mesnih izdelkov, ampak bodo morali prodajalci upoštevati vsa navodila od cen dalje in potrošniku za odštete stotake odrezati tudi meso ustreznega želenega razreda in vrste.

Kljub podražitvi mesa in mesnih izdelkov pa se potrošnja teh živilskih predme-

tov v primerjavi z lanskim letom ni zmanjšala, ampak se je celo povečala in sicer za 5,3 odstotka. (Pomeni, da je novomeška občina s svojim največjim potrošnim središčem Novim mestom pomemben potrošnik mesa in mesnih izdelkov.) Na nihanje cen pa v glavnem vplivajo podobni činitelji kot na splošnem jugoslovanskem trgu, kjer je zaradi suše v preteklih letih (najbolj lani) močno upadel dotok klavne

živine. V novomeški občini je na dokaj visoke cene mesa kot prehranskega artikla vplivala poleg tega tudi večja odkupna cena živine, ki se je pri govedu povečala za 57 odstotkov (!), pri teletih za 47 in prašičih za 5 odstotkov. Navzlic temu je prodajna cena mesa še vedno nižja, kot bi sicer lahko bila.

V tem času je prišlo tudi do sprememb v cenah mleka. V zvezi z odklokom ZIS o minimalni odkupni cen

kravjega mleka v proizvodnih letih 1963 in 1964 (odlok je bil sprejet 25. junija letos in zagotavlja proizvajalcem višjo prodajno ceno mleka) so glavni proizvajalci podražili liter mleka za 10 din. Osrednjo in najvažnejšo utemeljitev v zvezi s to spremembo je vsekakor potreba iskati v trenutno večjih režijskih in proizvodnih stroških mleka, ki so naraščali hitreje kot njegove prodajne cene.

Jelena Ristić s hčerko Simono

Čez sedem let: na povprečju okraja

Zasnova bodočega gospodarstva mora izražati težnjo proizvajalcev in vseh občanov v komunih, seveda pa mora biti usklajena s stvarnimi možnostmi za napredek. Zato je občinska skupščina Novo mesto sprejela resolucijo o izdelavi programa razvoja občine od leta 1964 do 1970.

Narodni dohodek na enega prebivalca se je v zadnjih treh letih v občini izredno dvignil, vendar je še vedno pod slovenskim in okrajnim povprečjem, vendar precej nad jugoslovanskim. Med 1. občinami ljubljanskega okraja smo se dvignili od 21. mesta (leta 1961) na 14. mesto v letu 1962, če pa bodo vse naloge v letošnjem letu iz-

polnjene, bomo prišli na 13. mesto v okraju. Na osnovi predvidenega napredka naj bi se povečal narodni dohodek na enega prebivalca v občini od 353.000 dinarjev v letu 1963 na okoli 740.000 dinarjev v letu 1970, kar bi bilo za 109 odstotkov več kot letos.

Ker imamo velika nahajališča kremenčevega peska in glin, razmeroma ugodno stanje zaloga lesa v gozdovih, ki prekrivajo nad polovico površine občine in ugodne možnosti za razvoj turizma, bomo morali posvetiti veliko pozornost prav tem virom. Zato bo potrebno v sedemletnem načrtu razviti industrijo nekovin (stekla, gradbenega materiala in keramike), kmetijstvo in surovinske baze kmetijske proizvodnje, gozdarstvo in lesno industrijo ter preskrbeti vse možnosti za razvoj turizma. Prednost naj bi imela proizvodnja, ki nam lahko daje zadovoljive rezultate, s tem pa bi razvijali tudi druge gospodarske dejavnosti.

Občinska skupščina je že imenovala posebno komisijo, ki bo pripravila na osnovi analiz tržišča, stroškov, cen,

surovinskih baz, kadrovskih možnosti, delovne sile in drugih pokazateljev stvarne osnove za sestavo sedemletnega gospodarskega načrta. Za predsednika komisije je bil imenovan podpredsednik občinske skupščine Andrej Grča.

Predlog za program razvoja bo komisija pripravila v treh fazah. Do konca oktobra bodo zbrali gradivo o razvoju gospodarskih in splošno družbenih organizacij, nato ga bodo proučili in predvideli razvoj glede na okraj in republiko, izvršen pa naj bi bil do konca prvega polletja prihodnjega leta.

Mila in detergenti na sejmu

Na IV. mednarodnem sejmu kemije v Beogradu bo Saponia iz Osijeka prikazala vrsto svojih izdelkov, predvsem mila in detergente. Poleg že znanih imen kot Plavi Radič, Nila, BIS, Elida, Trim ter raznih kozmetičnih sredstev bo razstavljen še Ekstra Radič za pranje belega in finega perila ter za čiščenje opreme, posode, kovin in plastik.

TREBNJE: pomoč teče dalje

Prejšnji teden so z akcijo za zbiranje prispevkov v pomoč makedonskemu ljudstvu v trebnjski občini nadaljevali:

Krojaško podjetje v Trebnjem se je odreklo enodnevne mu zasluzku, Komunalno podjetje je prispevalo 40.000 dinarjev in znesek v višini enodnevne zasluzka, zdravstveni dom razen enodnevne zasluzka še 50.000 dinarjev, trgovsko podjetje "Trzan" v Mokronogu pa je prispevalo okroglih 45.000 dinarjev. Izkazala se je tudi trebnjska lekarna z nakazanimi 15.000 dinarji, medtem ko je gostinsko podjetje "Grmada" darovalo enodnevni zasluzek v vrednosti 8.000 dinarjev. Med podjetji se je izkazala še trebnjska pekarija, ki je poleg enodnevne zasluzka prispevala še 40.000 dinarjev. Kmetijska zadruga v Trebnjem, Kemo - oprema, Kovinsko podjetje in Tovarna šivalnih strojev na Mirni pa so prispevale za ponesrečence v skopjanskem potresu znatno povečali. Nadalje so trebnjski upokojenci prispevali 5.000 dinarjev gotovine, medtem ko so se prostovolni delavci iz vse občine odločili prispevati pomoč v obliki enodnevne zasluzka. — Tudi na terenu, predvsem med obrtniki in posamezniki, je akcija našla plodna tla. Najbolj pa so se izkazali naslednji obrtniki:

Slavica Springer, gostilničarka v Trebnjem, ki je podarila precej obleke in 5.000 dinarjev, Stanislav Vodopivec iz pekarije na Mirni s prispevkom 10.000 dinarjev, gostilničar Bojan Kolenc na Mirni, ki je nakazal 5000 dinarjev, Bogomir Zgajnar, klepar z Mirne pa je prispeval 5000 dinarjev. Med drugim sta znatno pomagala še gostilničarka na Mirni Franciska Novak (4.000 dinarjev) in Ivan Urbič, mirenški kovač (3.000 dinarjev).

Navedeni podatki so nepopolni, zlasti pa so nepopolna poročila o splošni akciji na terenu. Prispevek za pomoč makedonskemu ljudstvu je do ponedeljka znašal 4 milijone 380.000 dinarjev, če pa pristojemo še vrednost za 2000 kg suhega na olju pečenega krompirja (600.000 dinarjev) in sotorov ter oblačil, ki so bila zbrana med akcijo, pa znaša dejanski prispevek trebnjske občine 5 milijonov 618.000 dinarjev.

Občinski štab za pomoč prizadetim prebivalcem v skopjanskem potresu se zahvaljuje vsem, ki so doslej kakorkoli pomagali ublažiti posledice za eno največjih katastrof, ki so prizadele naše narode. Hkrati pa štab napreša, naj se v akciji odzovejo še drugi, ki doslej niso ničesar prispevali.

Usodni 26. julij v naselju Karpoš

Sesti dan po tistem, ko je prebivalce Skopja vrgel iz sna potresni sunek 10. stopnje, ki je cvetoče mesto ob Vardarju spremenil v prah in ruševine, je na kandijski postaji izstopila mlajša žena s hčerko. Imela je nekaj prtljage, vendar je bilo videti, da ji zanjo ni dosti mar.

— Domov, domov! si je ponavljala, držeč za roko otroka. Zavila je mimo pokopališča in v Smihelu krenila na levo proti Regerči vasi, kjer se je ustavila pred hišo št. 13.

Solze so ji na vso moč lile iz oči, ko je na pragu planila v objem mami.

— O, sveta nebesa! Samo, da si tu! Mislila sem že, da te ne bom več videla! Iskali smo te že preko Rdečega križa! Potem sta jokali... JELENA RISTIĆ je nekajkrat poizkusila s pripovedovanjem, pa se ni mogla toliko umiriti, da bi lahko strnjeno govorila. Tudi šestletna Simona ni kazala nobenega navdušenja za vse, kar ji je ponujala srečna babica...

Potem pa vendarle: — Iz spanja nas je zbudilo močno bobnenje in ko smo odprli oči, se je del zidu zrušil v spalnico. Vsa omočena in zmedena skočim s postelje, pograbim Simono, mož je bil tudi že na nogah, in smo tekli... samo ven... ven! Jaz sem bila v sami kombinaciji.

K sreči so pred mesecem dni v novem 14-nadstropnem stanovanjskem bloku dobili stanovanje v prvem nadstropju, tako da so bili kmalu na dvorišču.

— Na dvorišču dim... prah nam je silil v usta... bežali smo na travnik od hiš. Ko smo tekli, kolikor smo mogli, je prišel nov sunek. Nekateri so se samo opotekli, nekatere pa je vrglo po tleh. Na travniku nas je bilo precej. Čakali smo, kaj bo.

Ker smo bili brez obleke, je šel popoldne mož v stanovanje. Tako smo se ga veselili! Tako lepo je bilo! Šele mesec dni smo bili tam. Zdaj pa: vse razpokano, vse elektrike žice zunaj omata bingljajo, del balkonovega zidu v sobi, povsod opeka in omet.

Na hitro je vzel zimnice, odeje, nekaj obleke, denar in hrano. Na travniku smo vse to razpostavili. Tu smo bili tri dni in tri noči, dokler ni začel padati dež. Pihalo je na vso moč, veter je tulil okoli ruševin, izpod katerih so se prihajali kriki — bilo je strašno! Na travniku ni bilo mogoče več vzdržati zaradi otrok. Prah je v debelih plasteh nosilo v usta.

Spomnili smo se telefonske celice na robu našega predela mesta in res nam je uspelo odpreti vrata. Vsi trije smo bili pod streho! To noč pa se je zemlja še dvakrat močno zamajala... in naša celica tudi... S strahom smo bili prežeti do kosti!

Naslednji dan smo se javili v štabu za ponesrečence, kjer so nam določili prostor v nekem velikem šotoru in nam dali enkrat na dan toplo hrano, enkrat pa suho. Kasneje je uprava štaba sporočila, da bodo matere z otroki do sedem let evakuirane, zato sem se odločila za pot domov.

Simona in jaz sva odpotovali na vrat na nos s potrdilom štaba, mož pa je kot gradbeni tehnik moral ostati. Tudi jaz sem bila v službi: medicinska sestra na onkološkem oddelku. Nič ne vem, kaj je z našo bolnico, kdo je ostal živ od mojih kolegov in kolegic. Zdaj bova s hčerko ostali pri mami, vsaj nekaj časa, da se razmere v Skopju uredi. Saj nimava kam iti! Najraje pa bi bila kar tu — za vedno! Kaj mislite, bi dobila službo?

— Bi, če je to edino, kar lahko storimo za vas!

Ria Bačer

NOVO MESTO: posamezniki in delovne organizacije

V zadnjih dneh so se odločili za prispevek porušenemu Skopju naslednji kolektivi in posamezniki: Občinska skupščina Novo mesto: 235.000 dinarjev, podjetje Elektro 300.000 din, Vodovod 300.000 din, Komunalna banka Novo mesto 1.000.000 din, Projektivno podjetje 300.000 din, Keramika Novo mesto 100.000 din, Vodna skupnost Dolenjske 49.116 din, Dolenjski list 50.000 din, Zavod za napredek gostinstva in gospodinjstva Novo mesto 19.976 din, Uslužbeni Obč. odbora ZB NOV Novo mesto 6000 din, kolektiv brivnice Falkner 5200 dinarjev, Zdravilišče Dol. Toplice 104.652 dinarjev.

Kavarna Novo mesto 20.000 din, Služba družbenega knjigovodstva 100.500 din, Zavod za zaposlovanje delavcev Novo mesto 60.000 din, Glasbena šola Novo mesto 9273 din, Zavod za pravno pomoč Novo mesto 34.638 din, Lekarna Novo mesto 100.000 din, Osnovna šola Stopice 17.000 din, Sindikat VP Skopje 86.000 din.

Krajevne organizacije RK so zbrale samo v zadnjem tednu 53.076 din. Kot vidimo, akcija še nadalje lepo poteka in se vsem dosedanjim darovalcem iskreno zahvaljujemo!

POPRAVEK

Kolektiv Osnovne šole Dol. Toplice 21.500 din, Krajevni odbor RK Straža 21.610 din, uslužbeni Delavske univerze Novo mesto 5000 din, Ivan Jurčec iz Smihela 3000 din, Društvo upokojencev 10.000 din, urar Boris Kos 11.000 din, Zavod za zdravstveno varstvo 28.816 din, Knjižotisk Novo mesto 50.000, Kolodvorska restavracija Novo mesto 20.000 din,

V zadnji številki našega lista nam jo je zagodel tiskarski škrat. Med darovalci za ponesrečence v Skopju je bilo napisano, da je kolektiv frizerskega salona Smid daroval 22.000 din, zlatar Korent pa 9.200 din. V resnici pa je 23.000 din zbral Partizanov tabor v Portoržu, 9.200 din je daroval kolektiv frizerije Smid, zlatar Ivan Korent pa je daroval 10.000 din.

Tudi v Brežicah vedno več

Tudi v Brežicah se akcija za zbiranje prispevkov skopske pomoči lepo nadaljuje. V zadnjih dneh se je na skladu nabralo že 10.628.072 dinarjev.

Darovali so še: Pletilnica Dobova 70.000 din, Vodna skupnost Dolenjske 250.000 dinarjev, podjetje "Gradenika Brežice 351.000 din, Projektivni biro Brežice 120.000 din, "Prevoza Brežice 687.000 din, "Ljudska potrošnja Brežice 600.000 din, "Odpada Brežice 40.000 din, "Merxa Brežice 30.000 din, Grad Mokrice 100.000 din, Restavracija na Griču 100.000 din, "Agroskroja Brežice 200.000 din, Uprava za komunalno dejavnost Brežice 84.500

din, Stanovanjska skupnost Brežice 50.000 din, Delavska univerza Brežice 5900 din, Zavod za zaposlovanje delavcev 6762 din, Narodna banka Brežice 65.150 din, Komunalna banka Brežice 50.000 din, Obrtniki so zbrali 243.000 din, krajevne organizacije v Cerkljah 107.240 din, v Vel. Dolini 8000 din, v Dobovi 41.000 din o Krški vasi 26.300 din, Osnovna šola Velika Dolina je prispevala 18.000 din.

Tudi zbiranje materiala se nadaljuje, prav tako krovodajalska akcija.

Te dni bodo oživila hmeljišča po Dolenjskem, v Beli krajini in Spodnjem Posavju

VABIMO VAS na

obiranje hmelja,

ki se bo začelo v soboto, 10. avgusta 1963 zjutraj v Srebrničah.

Prehrana in stanovanje priskrbljeno. Zasluzek 80 dinarjev za ščaf (lani 75 dinarjev). — Javite se v hmeljišču in prinesite košare in vreče s seboj!

KMETJSKA ŠOLA GRM

Tega še pes ne bi jedel

Tovariš urednik!

20. julija je bil v Mokronogu sejem. Ker sem namerala kupiti junca, sem tudi jaz šel tja. Vročina je bila huda in ko sem živinčje kupil, sem začutil lakoto in žejno.

Sel sem v gostilno Bulčeve Mici in naročil juho z mesom ter pivo. Prav veselil sem se te jedi, ko pa sem jo dobil na mizo in je plačal, sem opazil, da lezejo po kročniku okoli 3 cm debeli črvi. In ni bil samo eden! Več jih je bilo! Zahteval sem, naj pride gostilničarka. Res je prišla in ko sem ji pokazal, s kakšno hrano strežijo svojim gostom, ni rekla nič in je odšla v kuhinjo.

Tudi ostali gostje so dobili tako jed, ki je pri nas na deželi še pes ne bi jedel. Vsi so neuzito juho z mesom pustili in se jezili nad tako kuhinjo in gostilno.

Na poti domov sem se ustavil še v Zburah, kjer sem govoril z ljudmi. Mnogi so mi povedali, da so v isti gostilni dobili črve tudi že v golažu in drugih jedeh.

Kaj sanitarna inšpekcija v Mokronogu nima besede? Tako gostilnišče je odvračalo in bi bilo bolje, da ga zaprejo, kot pa da bi stregli ljudem s tako hrano!

ALOJZ ŠUTAR
Orešje 11
p. Šmarjeta

Čemu različne cene?

Tovariš urednik!

Potrošniki Dvora in Žužemberka se sprašujemo, zakaj tolikšna razlika v ceni uvoženega piva Radeberger. Ne razumemo, zakaj lahko privatni gostinski obrat na Dvoru nudi potrošniku steklenico piva Radebergerja po 180 din, petdeset metrov oddaljeni obrat gostinskega podjetja Žužemberk pa zahteva za steklenico istega dobavitelja (s skupno pošiljko) kar 220 din in v Žužemberku celo 230 din! Potrošniki v teh krajih tudi želijo, da bi gostilnišča lahko razen uvoženega nudila tudi domače pivo, ki je cenejše in okusnejše.

In še to: na steklenicah Radebergerja beremo na etiketi, da je rok trajanja piva eno leto, pod isto oznako pa, da je steklenica polnjena v februarju 1962. Torej, stara, manjvredna piščalka! Mnenja smo, da je treba problem hitro rešiti, da bi korist potrošnikov tako, da bodo cene do neke mere le usklajene.

Milan Senica,
Dvor

Samo 500 m bi bilo treba...

Tovariš urednik!

Oglašam se zato, ker je občinska pot Omota-Gradnik na nekem odseku, dolgem le pol kilometra, že dobri dve leti neprehodna. Cesta je sicer lepa in bi vsak avtomobil lahko prišel po njej v vas, zaradi tega, ker je del te ceste tako slab, da po njem ni moč voziti, pa z avtom živ človek ne more k nam.

Trgovca Pečarja je nekdo poizkusil, pa je z avtom vred zletel pod živo mejo. V suhem vremenu se kmetje z vozovi še prebijajo, v deževnem pa nikamor ni mogoče.

Na sestankih smo o tem že govorili in prosili občino za pomoč. Dva meseca smo imeli na razpolago drobilec, potem pa so ga vzeli. Pripravljeni smo sami pomagati, kolikor se bo dalo, občina pa naj nam pomaga z denarjem ali materialom, ker sami ne moremo temeljitega popravila ceste.

Vaščani glede tega močno

godrnjajo, saj v primeru nesreče se rešila ni moč dobiti v vas. Tisti, ki so za to cesto odgovorni, naj vendarle že nekaj ukredujejo!

Niko Popović,
Praproče 4
p. Simič

Hvala vsem, ki ste mi rešili življenje

Tovariš urednik!

Hudo je, če si v bolnišnici, vendar meni ni bilo hudo. Nihče se ne bi mislil, kako zelo so prijazni zdravniki, bolničarji in bolničarke na pljučnem oddelku. Prijazni obrazi, vedno pripravljeni pomagati bolniku in ga tolažiti ter hrabriti, vse to vidiš okrog sebe in nikoli se ne spremenijo. Posebno so prijazni in dobri primarij dr. Smrečnik, dr. Zakrajškova in dr. Trobiš. Nikoli jih ne bom pozabila, ker so mi rešili življenje. Hvala vsem tem in vsemu strežnemu osebju, posebno še bolničarki Ljilki.

ANICA SPENDAL,
Biška vas
pri Mirni peči

Nemogoči odnosi na št. 21

Tovariš urednik!

Vsi stanovalci prvega nadstropja hiše na Glavnem trgu št. 21 v Novem mestu se obračamo preko Vasega lista na vso javnost in prosimo zaščite vseh, ki so merodajni glede naše zadeve.

V tej hiši in v tem nadstropju stanuje 6 družin, ki imajo skupno stranišče za 19 oseb. Ko so bila stanovanja točkovana, je bilo določeno, da vsi stanovalci plačujejo del stanarine tudi za stranišče. Pravico do stranišča pa si lasti delni lastnik tega nadstropja Stane Pečar. Že pred vojno in po njej je bilo tu vedno več strank, ki so vse uporabljale te sanitarije in nikoli ni bilo prepirov. V zadnjem času pa so se zaradi tega prostora začele dogajati kaj čudne reči.

Kljub temu, da je bil v stranišču vedno red in čistota, je Stane Pečar opozoril, da bo vrata zaklenil, češ da ga bo uporabljal sam. Hišni svet nima denarja in v tem nadstropju po oceni strokovnjakov tudi ni najti primerne prostora za ureditev novih sanitarnih prostorov, kar je Pečarju dobro znano. Kljub temu nas je 12. julija na vratih spornega prostora presenetil lepak:

»Cenjene stranke obveščam, da bo stranišče čez teden dni zaprto.« Ugalibali smo, kaj naj storimo. Ali naj si medtem v bolnici damo zavazati črevesje ali naj se dogovorimo s stanovalci sosednjih hiš, da nam gostoljubno odpro vrata, kadar bi kdo pritekel. Po tistem nihče ni verjel, da bo solastnik stavbe Pečar res kaj takega storil in smo menili, da je to le ena njegovih muh.

Pa je! Delati je dal 5 ključev in nas napolnil v stranišče v pritličju stavbe, ki je v obupnem stanju, uporabljajo pa ga že nameščenci dveh trgovin in vsi prebivalci pritličja. Ker je postala zadeva zelo pereča, smo vsi stanovalci pisмено opozorili Pečarja, da ni imel pravice zapreti stranišča, da je to protizakonito, ker vsi zanj plačujemo, kljub temu je omenjeni prostor še vedno pod ključem. Vložili smo tožbo in čakamo na rešitev, medtem uporabljamo stranišče v sosednjih stavbah in v kavarni na Glavnem trgu.

Vprašujemo se, kako je mogoče, da v današnjem času nekdo lahko tako samovoljno postopa in da lahko nalašč povzroča hude težave zlasti otrokom in starejšim ljudem, ki žive tu že v tako pretesnih prostorih.

Družine: Moravec, Polak, Jerman, Jerančič, Jakotič.

Kmetija v plamenu

3. avgusta zjutraj je zagorela na posestvu Mihaela Kocjana iz Sel pri Dragatušu; ogenj se je razširil iz pločevinaste sode, kamor so odlagali pepel, zgorela pa je stanovanjska hiša in gospodarske poslopje. Gasilci iz Dragatuša in s Tančev gore so kmalu prihiteli na pomoč in preprečili, da se ogenj ni razširil še na druga poslopja. V ognju so Kocjanovi izgubili tudi kakih 16.000 kg sena, 50 stotov slame, 120 mernikov žita, 2 voza neomlačene rži, 100 kg svinine, 50 kg masti in 20 kokoši. Škoda je nad 2 milijona dinarjev, vse skupaj pa je bilo zavarovano za milijon dinarjev.

Ameriški kmetijski strokovnjak Orville Freeman, ki se trenutno mudi v Bolgariji, je izrazil pričanje, da bodo Romunija in ZDA razširile sodelovanje v znanosti in kulturi in na tehničnem področju.

„Občina naj jo vzdržuje...“

Že dalj časa živi 62-letna Marija Miklič v slabji bajti onkraj mosta v Žužemberku. Bolna je, delati ne more, sredstev nima. Lakota in v tej zimi še mrzota sta ji grozila že s smrtjo. Odvisna od sosedov, večinoma leži in premišlja o časih, ko je še lahko delala, krog nje pa so veselo žlobudrali otroci. Kadar ji malo odleže, gre pomagat sosedom...

Svetovali so ji, naj piše na občino za podporo. Res ji drugega ni preostalo. Lani maja je prišla prošnja. Nekdo ji jo je celo stikal.

Na občini so takoj ukrepali. Center za socialno delo, ki rešuje take zadeve, je že naslednjega dne uradno zaprosil krajevni urad v Žužemberku za podatke o prošilki in morebitnih sorodnikih. Odgovor se je glasil:

...Sporočamo, da ima Marija Miklič iz Žužemberka 135 pet otrok:

1. Stane Miklič, Kranjska gora 82, poročen, zaposlen v Železarni Jesenice;
2. Jelka Miklič, Ljubljana, Metelkova 15, samska, zaposlena v TOS;
3. Vida Glušič, Ljubljana, Linhartova 88, 2 otroka, oba zaposlena;
4. Anica Sinkovec, Senovo 83, 1 otrok, mož uslužbenec, ni zaposlena;
5. Marija Likozar, Ljubljana-Bežigrad, poročena, brez otrok.

To pa ni tako hudo, so menili na Centru. Saj ima otroke, ji bodo že pomagali, ko bodo zvedeli, da je mati bolna in brez sredstev. Sklenili so, da bodo pisali vsem petim otrokom, kako je z materjo. Čez nekaj dni pa so prišli odgovori:

Anica:

...Jast živim z enim mesečnim dohodkom, ki ga prejema mož 25.000 din ... ne moremo nič nabaviti. Imam enega otroka... Pripravljen sem vedno, da pomagam v kolikor bom mogla... prosim vas, da mami malo pomagate...

Vida:

...Moja plača znaša mesečno 14.200 din, z nadurami

dobim 18.000 do 20.000 din. Mož mi prinese plače čistih 28.000 din. Sem mati dveh otrok v starosti od 3 let do 10 let. V banki imamo posojilo mesečno po 11.000 din. Izjavljam, da bi zelo rada pomagala svoji materi, vendar pa ne morem... Po njeni operaciji sem jo imela pri sebi 1 leto in pol, nakar je odšla domov...

Stane:

...Leta 1959 je bila po operaciji pri meni. Nudili smo ji najboljšo... dobivala je podpore 2000 din na mesec... sem ji pustil... vzem sem posojilo in ji kupil hišo v Žužemberku... Moja plača znaša 18.000 din. Žena je doma gospodinja in tri otro-

kakšno pomoč dajati svoji materi... s obzirom, da so moji dohodki premali... Mesečni dohodki znašajo mi 15.500 din. Stanovanja sploh nimam, poleg tega morem še izdržavati otroka, starega pet let. Poleg takih majhnih dohodkov je nemogoče izdržavati mammo, kateri bi zelo rada pomagala...

Marija:

...Sporočam, da jast ne morem zdrževati svoje mame. Imam dohodkov samo 20 tisoč na mesec. Poleg tega še bolujem na tebe ce tako da je to nemogoče. Večkrat sem na bolniški kot v službi...

V nekaj dneh so prišla vsa tale pisma. Eno za dru-

1000 din vsega skupaj. Ena hčerka... ostali nič.

— Potem boste morali tožiti!

— Tožiti lastne otroke? Rodila sem jih, dojila, zdaj pa naj bi jih vlačila po sodniji! To pa ne!

— Ne moremo vas pustiti umreti od lakote in vsega hudega. Še ene zime tu ne boste prestali! Družba tega ne dovoli! Dajte, mamka, spametujte se! Saj niso vredni, da z ljubeznijo mislite nanje! Zatajili so vas tedaj, ko bi jih najbolj potrebovali!

Takole ji je moral dolgo prigovarjati, preden je podpisala zahtevek za vložitev svojestrane tožbe Mati : 5 OTROK.

Na sodniji. Suha, izmrogana stara žena z dolgo ruto na isti klopi s sinom in hčerkami Vido, Jelko in Marijo. Anica ni bila tožena, ker so se razmere pri njej spremenile, da res ne more materi nič dajati. Pred sodnico so prihajali drug za drugim: rdeč pulover... črna krilo... rdeči najmodernejši salonarji... rožasta obleka... najlon plašč... torbice! Sodnica pa ima v rokah potrdila o zaslužku, ki navajajo dosti večje vsote, kot so jih otroci navedli sami...

— Kaj mislite Mikličeva, kako boste v bodoče?

— Živim kot pes, dokler bom, potem me bo pa konec. Ko bi vsaj kmalu prišel!

Sin: — Delam noč in dan. Nikoli nisem prost, nimam nič. Sem jaz kriv ali država? Bom prignal sem otroke, pa jih vi vzdržujte! Kolikor sem mogel, sem dal, obvežem se pa ne, niti za 1000 din ne...

Jelka: — Treba bi jo bilo dati v bolnico ali zdravilišče, pozimi ne bo mogla ostati doma. Matere pa ne morem vzeti k sebi...

Marija: — Mame ne morem vzeti... treba bi bilo nekaj ukreniti. Ne morem je živeti, pa bog!!

Vida: — Ne pristanem na to, da ji bom stalno dajala! Ne pa ne!

Sodnica: — Ali naj gre živa v zemljo ali kaj? Imam potrdila o vaših zaslužkih! Ni res, da bi ji ne mogli dajati!

Sin: — Potrdila so napačna! V pisarnah samo kadijo cigarete! Kako so kaj takega napisali, ne vem!

V imenu ljudstva je bila razglašena tale sodba: sin Stane mora plačevati 1500 dinarjev na mesec, Marija in Vida po 2.500 din, Jelka 1000 dinarjev. Vsi skupaj pa morajo plačati pravne stroške.

Vzkliki: Pritožim se takoj! Sramota, da ji občina ne more prav nič dajati! Tožila bom socialno skrbstvo! Oni so dolžni...

RES: SRAMOTA! A ne za občino! — Samo za otroke, ki so ostali brez srca.

Ria Bačar

Viktor Povše: MATI

ke. Premoženja nobenega. Imam štiri sestre, ki so vse boljše situirane od mene...

Jelka:

...Izjavljam, da nisem v možnosti izdrževati niti

gim. Nihče od otrok ne more materi pomagati! Lahko jih je vzredila pet, vseh petero pa ji noče pomagati. Tovariši na Centru so se poizvedovali in premišljali, končno pa so se odločili takole: družba po zakonu ne more dajati sredstev za starega človeka, če ima le-ta odrasle otroke, ki mu lahko pomagajo. Če bi ne bilo tega zakona, bi verjetno na deželi vsakega gospodarja, ki preda grunt, obesili na rame državi. To pa ne gre! Se enkrat so pisali otrokom, naj ji vsak pošilja le po 1000 din na mesec, občasne podpore pa bi dajala občina. Na pet pisem pa je prišlo pet odgovorov. Anica in Stane sta odpisala, da ne moreta prav nič pošiljati, Jelka, Vida in Marija pa so pristale na plačevanje po 1000 dinarjev na mesec.

Čez nekaj mesecev je socialni delavec spet obiskal Mikličevo mammo.

— Vam pošiljajo otroci redno denar?

— Do zdaj sem dobila le

O vlovu v Novolesovo barako

Kmalu bo leto dni, kar sta dva neznanca vlomila v delavsko barako »Novolesa« v Strazi. Eden je s kleščami prečepnil žico na obešanki, nakar sta imela prost vstop. Medtem ko je vlomilec polnil dve športni torbi z oblekami, s čevlji in perilom stanovančev barake, je drugi zunaj stražil. Ko sta pobrala, kolikor je šlo v torbi oblačil in tudi denarja, sta zavila v gozd nad Dvorom, kjer sta si delila plen.

Stanovaleci barake so vlovno tatvino prijavili in pripadniki LM so bili storilcem kmalu na sledi. Enega izmed njih, MEHO KLJAJICA, tistega, ki je stražil, so izsledili na prestajanju kazni v ljubljanskih zaporih, njegovega pajdaša in glavnega krivca Radovana Mijatoviča pa še niso prijeli, ker je pobegnil.

Oba vlomilca sta bila nekaj časa zapostvena v Jurki vasi, stanovala pa sta v baraki, v katero sta vlomila. Pozneje sta delo pustila in odšla v Ljubljano. Ker sta razmere v »Novolesovi« baraki kmalu poznala, sta se odločila za vlov.

Sodišče v Novem mestu je MEHO KLJAJICA, nekvalificiranega delavca iz Bosne, obsodilo na 4 mesece zapore, njegovemu pajdašu Radovanu Mijatoviču pa bo pred sodiščem predla še trša.

Z DESKO PO GLAVI
Neke noči v juniju je Stefan Kovarčič iz Gor. Vrhpolja zagledal v domači vasi tri neznanke, pri nekovi hiši pa prislonjeno kolo. Ko si ga je ogledoval, je prišel eden od trojice k njemu in ga vprašal, kaj hoče. Kovarčič pa ni bil voljan z njim razpravljati in ga je pozval naj odide, pri tem pa mu je porinil kolo. Nato se je trojica zbrala, se nekaj časa pomenkovala in se začela približevati Kovarčiču. Tega je postalo strah. Iz plota je odtrgal debelo desko in z njo mahnil po glavi prvega, ki se mu je približal.

S tem je storil kaznivo dejanje lahke telesne poškodbe, zaradi česar ga je sodišče v Novem mestu obsodilo na 15.000 din denarne kazni, pogojno za eno leto.

Pomoč Skopju iz Vel. Gatre

Okrog 80 mladincev, obveznikov predvojaške vzgoje iz novomeške občine, ki so bili na taborjenju v Velikem Gabru, je za prizadeje v skopjanskem potresu zbralo 40.000 dinarjev. Vsi mladinci pa so se prijavili tudi na odvoz krvi.

KRI, KI REŠUJE ŽIVLJENJA

Pretekli teden so darovali kri na novomeški transfuzijski postaji: Radjep Krani, Ilija Puvalič, Franc Zupančič, člani kolektiva Pionir Novo mesto; Ivanka Bučar in Dušan Rustja, člani kolektiva Tovarne zdravil Novo mesto; Majda Vojak, Ruža Modic, Alojzija Brule, Alojz Murn, Ivan Rolih, Franc Smolč, Jožica Prime, Kostja Virant, Stane Arko, Cvetka Vrtačič, Anica Berus, Alojz Tešar, Ljubo Milosavič, Zdenka Jurečič, Alojz Skube, Slavka Janežič, Martin Koželj, Jože Stravs, Jože Gazvoda in Alojz Bauer, člani kolektiva Občinske skupščine Novo mesto; Dušan Zupanc, član kolektiva Ob SZZL Novo mesto; Fani Miklavčič, dr. Martina Jeršin iz podjetja Obrtnik Novo mesto; dr. Minka Maležič, članica kolektiva Splošne bolnišnice Novo mesto.

ČLOVEK JE MERILO ZA VSE!

Zrela umerjenost, trezna preudarnost, preprčljiva eleganca in široka, prav svetovljanska razgledanost sije iz žene, ki se je rodila v Smirni in se je nekoč pisala VERPOULOU, danes pa SPITERIS. To je umetnica, akademska kiparka JEANNE SPITERIS, soproga znamenitega kritika TONYJA SPITERISA, sodelavca vodilnih italijanskih, francoskih, angleških, španskih, nemških in vseh grških umetnostnih revij in časnikov.

Prihaja iz dežele naših bratov Cirila in Metoda, kajti že v rani mladosti se je s starši preselila v Atene, kjer je najprej študirala književnost nato pa se kipurstvo, kateremu se je kasneje posvetila. Po vojni je bil njen soprog povabljen v Institut za bizantologijo v Benetkah, kar spet vzbuja prijetno asociacijo slovanskemu človeku ob 1100-letnici slovanskih bratov blagovestnikov.

— Najprej smo jo vprašali kakšni so njeni vtisi o naši deželi. Odgovorila je:

»Moji vtisi so najlepši! Simpozij daje svobodo našemu delu in življenju. Pokrajina je lepa, ljudje prijazni. Vsak mora opaziti, da ti ljudje delajo in dajo vse, kar morejo!«

Pogovor smo nadaljevali o njeni umetniški poti. Jeanne

Spiteris je ustvarila vrsto del, ki se po letu 1950 javljajo v domala vseh likovno pomembnejših centrih od Aten, preko Rima, Carrare, Benetk, Pariza do Sao Paola in New Yorka. Leta 1960 je v Torinu priredila samostojno razstavo, kateri je še v istem letu sledila razstava v Benetkah. Naslednje leto je priredila samostojno razstavo v Milanu, leta 1962 v Firencah in letos v Solunu. Leta 1962 je na III. mednarodnem bienalu skulptur v Carrari dobila za svoje delo drugo veliko nagrado, leto po

Grška umetnica Jeanne Spiteris, udeleženka letošnjega mednarodnega simpozija kiparjev

nem bienalu skulptur v Carrari dobila za svoje delo drugo veliko nagrado, leto po

prej pa drugo nagrado v Padovi. Vse to kaže, da gre za formirano umetniško osebnost, ki se je docela vključila v sodobno likovno dogajanje v širšem, mednarodnem smislu. Prav navedeno trditev podčrtava tudi dejstvo, da so o Spiterisovi pisali danes vsekakor najuglednejši strokovnjaki, kakršni so Chevalier, Apollonio, Zetti, Marchiori in mnogi drugi.

Spiterisova se je z uspehom uveljavljala tudi kot kostumograf in tvorec mask v delih iz staroklasične grške dramatike. V tem svojstvu jo srečamo leta 1951 v grškem narodnem teatru v Atenah, leto dni kasneje pa jo je povabila celo slovitá Comédie Française v Parizu, kjer je naredila načrte za kostume in maske v Aristophanovi komediji »Oblakci«.

— Kakšne so koncepte Vašega ustvarjanja na simpoziju?

Jeanne Spiteris je odgovorila:

»Niham med ekspresionističnim in geometričnim izražanjem. Osnova je odraz obeh. Les mi daje take možnosti. Impresionizma me je priroda, ki mi vselej daje osnove za koncepte. Iz grške filozofije poznamo prepričanje, da je človek merilo za vse. Tega se seveda zavedam in tega se držim, kajpak v sodobni, današnji transpoziciji. Človek še vedno ostane, vendar razveden v sodobno, aktualno formo.«

Izmenjali smo še marsikatero misel. Umetnica govori premišljeno, počasi, jeziki ji ne delajo težav.

Ob koncu smo jo vprašali, če ima kako posebno željo, če bi kaj posebnega rada sporočila našim bralcem. Izjavila je naslednje:

»Zelo me je impresionirala

moč ljudi, ki se trudijo in žele izboljšati stanje na področju kulture in na raznih materialnih področjih. Veseli nas, da opazamo vsakokrat ko pridemo, vse večji napredek in razvoj.«

Zaželeli smo ji mnogo uspeha pri delu in čim lepše bivanje v naših krajih.

LADO SMREKAR

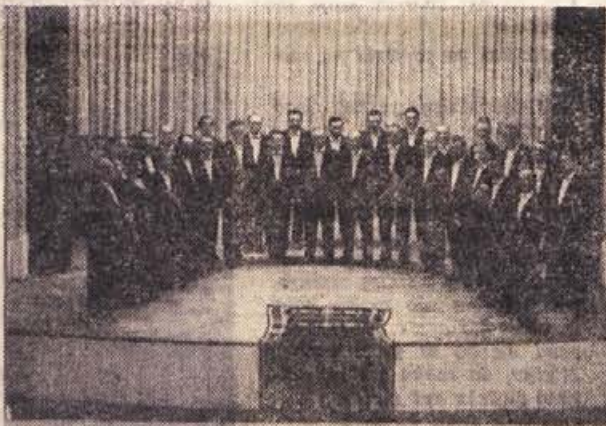
Komorni moški zbor iz Celja pride v goste

V nedeljo, 11. avgusta zvečer ob 20. uri, bo na Lamutovem razstavišču v Kostanjevici gostoval v okviru letošnjih prireditev Dolenjskega kulturnega festivala Komorni moški zbor iz Celja. Zbor, ki šteje 28 moških, vodi Prešernov nagrajenec prof. EGON KUNEJ. Prav gotovo je danes to najboljši tovrstni zbor na Slovenskem in gre na mednarodno tekmovanje pevskih zborov v Arezzo (Italija).

Gostje imajo v Kostanjevici na sporedu dvanajst del iz svetovne in domače glasbene literature od Josquina des Presa in Jakoba Gallusa, Mozarta do Belega Bartoka ter Adamiča in Simonitja. Vabimo k številni udeležbi! Vstopnice so v predprodaji in eno uro pred pričetkom pri blagajni.

Doba strojev nam je odzvela mnogo dela. Povzročila nam občutek, da smo nekorištni, vključuje nas v kompliciran ekonomski sistem, v katerem so videti naši individualni napor nepomembni. Prav zato pa potrebujemo samozavest in spoštovanje, ki ju bomo najlažje dobili, če bomo ustvarili nekaj s svojimi rokami.

(Readers Digest)

Komorni zbor iz Celja bo nastopil na Dolenjskem festivalu v nedeljo, 11. avgusta, ob 20. uri v Lamutovem razstavišču v Kostanjevici

Janne Spiteris: NIKÉ II (2. velika nagrada na III. bienalu mednarodnega kiparstva mesta Carrara — 1962)

Oglejte si likovne razstave v Kostanjevici!

V Domu kulture je razstava del slovenskega kiparja IVANA NAPOTNIKA. Razstavljenih je 43 skulptur tega edinstvenega slovenskega kiparja v lesu.

V prostorih šole je razstava del starih mojstrov grafike. Razstavljenih je več originalnih grafičnih listov znamenitih mojstrov kot so Rembrandt, Dürer, Tiepolo, Rubens in drugi.

Na Lamutovem razstavišču je retrospektivna razstava kostanjevškega rojaka JOŽETA GORJUPA. Zbrana in restavrirana so domala vsa pomembnejša dela tega nadarjenega, a prezgodaj umrlega umetnika.

Vse tri razstave so odprte vsako nedeljo od 10.—12. in od 16.—18. ure, za obiskovalce iz drugih krajev pa ob vsakem času, če najavijo svoj prihod.

Obiskovalce opozarjamo, da na delovišču mednarodnega simpozija kiparjev lahko obiščejo umetnike pri delu. Na delovišču sta dva Japonsca, dva Nizozemca, trije Jugoslovani ter po en predstavnik iz Anglije, Grčije in Izraela.

Zadnja likovna prireditev letošnjega festivala bo v soboto, 10. avgusta, ob 19. uri v Bučarjevi dvorani odprta razstava tapiserij nizozemske

Zavod za kulturno dejavnost v Novem mestu

Zaradi nenačrtnega dela in slabega vpliva s strani posameznih kulturnih ustanov in društev so ustanovili v Novem mestu Zavod za kulturno dejavnost, ki je prevzel tudi vse naloge Doma ljudske prosvete in kina »Krke«. Razen tega bodo še skrbeli za organizacijo kulturnih prireditev, za probleme s filmi in servisno službo, prav tako pa tudi za prosvetne in kulturne ustanove ter društva v občini.

Sin najstrožji kritik pesnice-kmetice

Do nedavna ni nihče vedel za Mileno Jovovič, v kratkem pa bo že izšla zbirka pesmi te 31-letne kmetice iz Dobrača, ki poleg kmetovanja goji tudi pesništvo. Najstrožji kritik ji je sin, njen mož pa jo izmed vseh vaščanov najbolj razume. Okolica namreč meni, da »kmetovanje in pesnikovanje ne gre vkupa«. Kritika je pesmi te žene s štirimi razredi osnovne šole ocenila kot izjemno pojav v sodobni poeziji.

»NEVESINJSKA PUŠKA« v Kostanjevici na Krki

V ponedeljek, 5. avgusta, je bila v Kostanjevici na Krki premiera najnovejšega filma ZIKE MITROVIČA Nevesinjska puška. Več kot polovico filma je narajenega v Kostanjevici s statisti iz bližnje in daljnje okolice. Dva dni poprej so film prikazali na filmskem festivalu v Pulju, kjer je imel velik uspeh. Režiser Zika Mitrovič je bil nagrajen s srebrno areno in 300.000 dinarji nagrade. Glavno vlogo je oblikoval filmski igralec MIHA BALOH, ki je že na lanskem festivalu dobil zlato areno. Baloh se je udeležil slovesne premiere v Kostanjevici, kjer ga je dvakrat nabit polna dvorana pozdravila z burnimi in iskrenimi aplavzi.

Po zadnji predstavi je umetnik opravičil prireditelje Dolenjskega kulturnega festivala, ki so storili vse, da bi bil film predvajan po napovedanem festivalskem

sporedu, vendar je zaradi skopske tragedije in kasneje še zavoljo utemeljenih tehničnih motenj prišlo do zakasnitve. Kljub temu je kostanjevsko občinstvo film prej videlo kot jugoslovanska in hrvatska prestolnica.

V kratkem obnova Hmeljnika?

Grad Hmeljnik, ki predstavlja redek primer utrjene objekta iz 13. stoletja, bodo verjetno začeli v kratkem obnavljati. Sklad SRS za kulturno dejavnost je že odobril 6.300.000 din, pod pogojem, da bo prispevala okrajna skupščina Ljubljana, ki je prevzela pogodbeno obveznost od bivšega OLO Novo mesto, 3.150.000 din za obnovo tega objekta. Dela se še niso pričela.

Zaprošene dotacije za obnovo gradu v Žužemberku pa niso odobrili.

JOŽE DULAR:

3

Urbiha ženi sina

(Odlomek iz romana »KRKA UMIRA«)

Urbiha izbuhe oči in otrpne kot žaba na suhem. Torej tudi tukaj že vedo? Nenadoma se na klopi razgreje. Zdi se mu, da sedi na ježu; grlo mu je suho in toliko da se pretrgano izdavi:

»Zaletelost, mladostna zaletelost... prevroča kri, kajpak!... Ali to se lahko popravi!...«

»Seveda, da vzame tisto, s katero se je spečal! — Zato pa nikar ne kvasite neumnosti, kot ste jih prejeli! Vam za naprej prepovem, da bi še jemali mojo Marto v besedo! V zvezi z vašim fantom ne! Med njima je končano, če je bilo sploh kaj začeto!«

»Končano?... Zdaj, ko sem za vašo pripravil štacuno? Kaj ste ob pamet?«

»Štacuno pripravil, seveda, štacuno!« je pikro znil Rebernik. »da bo njegove pankrte prodajala ali kaj?«

»Zakaj? Čemu neki?...« ga Urbiha ni razumel. »Če bo res kaj zajokalo, se Tomaž lahko odkupi. Poroke deklina še zahtevala ne bo! Nekaj ji da za rejo otroka, pa bo mir! Kaj mislite, da nimamo toliko, da bi ji plačali tistega črva?«

Urbiha je to povedal navadno, preprosto in prav nič razburjeno. Ko da bi šlo za kravjo kupčijo. Pomešetarš, pregledaš, zbiješ ceno, malo dvigneš, treščiš v roke in plačaš. Potlej je konec in prav za tega in za onega. Frnatkovi se bodo pač malo rebrili, toda on bo že poskrbel za nekak odkup, in ko bodo prešli denar, bo z njimi opravljeno. Tomaž bo imel proste roke, prišla bo Rebernikova, potlej pa kar pred

oltar! To je v resnici preprosto, da bolj skoraj ne more biti. In zato se mu zdi zares čudno, čemu se je Rebernik nenadno tako razhudil.

Ta je živčno stresal z glavo, drugi pa so molčali, zato je moral spet začeti Urbiha, če je hotel pretrgati mučno tišino.

»No, plačali ji bomo, pravim, tisti candri namreč! Če pa še ne bo pomagalo, jo bom že tako zavrtel, da bo morala iz Vavtovca. Potlej pa menda tudi za vašo ne bo ovire, da ne bi mogla k nam?«

»Kaj ste nori, Urbiha? Nas imate res vse za neumne?!« je nenadno zavrelo iz Rebernika. »Po vsem tem, kar se je zgodilo, naj bi vam še dajal hčer?«

»Kaj zgodilo... kaj?... Otrok, ha!... Otrok... no, to je toliko kot nič!...«

Urbiha je zmežgal te besede; hotel je povedati sicer nekaj pametnega, pa se mu ni posrečilo.

»Za vas mogoče res ni nič, toda za nas, ki nekaj damo na poštenje in čast, je to dosti! Za nas je to vse! — Zato vam povem, da naša Marta ne bo prestopila vašega praga!«

»Je to zadnja beseda?«

»Zadnja!«

Trdo je odsekal Rebernik, da je Urbiha onemel. Sicer pa, ali je sploh še vredno kaj prigovarjati? Ne. Zato je samo stisnil zobe in bruhnil z razklanim glasom, ki je bil celo njemu popolnoma tuj:

»Dobro! Če je vam prav...«

»Nam je, hvala bogu!«

»Meni... pa tudi!«

Z obupno kretnjo je odrinil od sebe polni kozarec, da se je na nagubanem prtu prevrnil in se je rdeča pišča razlila po mizi. Rebernikova je priskočila in mu hotela naliti.

»Pustite, ne bom!... Grem!«

Dvignil se je izza mize, pa se mu je zdelo, da se bo kar na lepem sesedel nazaj. V glavi mu je hrumele, okoli vratu ga je tiščalo in bilo mu je vroče, kot bi ga potopili v krop. — Trgovina, prodajalna miza,

predali, nove police... Mlada gospodinja, vajena štacune in bogata povrh!... In vse je bilo že napeljeno, vse sklenjeno, zdaj pa nenadoma... Prekleti smrka-vec!

»Torej je končano?« je še zadnjič negotovo vprašal in se lovil za mizo. Mogoče pa le ni vse čisto res in ga je Rebernik le grobo potegnil. Toda ta se je popolnoma umiril na drugem koncu mize, samo nekoli ko je dvignil diani, kot bi se hotel nekoga ubraniti. In rekel hladno:

»Končano!«

»Toda ne po naši krivdi,« je suho dodala Rebernikova.

Urbiha se je kot vinjen zazibal k vratom, pa čeprav ga je komaj srknil. Težko je, če si človek vse pripravi in napelje, pa se mu nenadno obrne popolnoma v drugo smer. To je obupno in dvakrat težko, če mu prej tudi v sanjah ne pride na misel, da se to lahko zgodi. In Urbihi ni bilo prišlo na misel, zgodilo pa se je.

Rebernik je stopil izza mize.

»Tak srečno in brez zamere!«

»Srečno!« je z muko znil tudi Urbiha in skomignil z rameni. Potlej je stopil v vežo in odšel na dvorišče, ne da bi se ozrl nazaj in dal komu roko.

»Konja!« je suho zaklical in pogledal pod hlevski napušč, kjer je stal njegov zapravljenček. Ker ni bilo hlapca pri roki, je Rebernik sam stopil v hlev in mu privedel Rjavca. Potisnil ga je pred voz in začel pripragati.

»Pustite, bom sam!«

»No, le!« je ta skoraj užaljeno odstopil. Potem ni sta drug drugemu privoščila nobene besede, dokler se ni Urbiha spravil na sedež. Takrat je Rebernik le spregovoril:

»Torej, kot sem dejal, gospod Urbiha, brez zamere!«

»Hudič naj vzame vašo zamero!« je ta revsknil in z bičem počil po konju.

Milan Filipčič: REICHSTAG V PLAMENIH

30

Plenarno dvorano so zažgali drugi ljudje in z drugimi sredstvi. Požari Lubbeja in požar v plenarni dvorani se skladajo samo po času, v vsem drugem se popolnoma razlikujejo. Najbolj verjetno je, da je Lubbe nezavedno orodje v rokah teh ljudi, orodje, katerega so zlorabili. Ven der Lubbe ne pove vsega. Oh sedaj uporno molči. Rešitev tega vprašanja ne rešuje usode obtožbenih. Van der Lubbe ni bil sam, toda z njim niso bili niti Torgler niti Popov niti Tanev niti Dimitrov.

Prav gotovo se je 26. februarja van der Lubbe srečal v Henningsdorfu z nekim človekom in mu pripovedoval o svojih poskusih, da bi zažgal zgradbo občine in dvor. Ta človek mu je rekel, da so ti požari samo otročje igranje. Prvo delo bi bilo, da se zažge Reichstag v času volitev.

»Na zatožni klopi je pred vami brezumno orodje...«

Na ta način je iz tajne zveze med politično brezumnostjo in politično provokacijo izbruhnil požar v Reichstagu. Zavezanik iz vrst politične brezumnosti sedi na zatožni klopi. Zavezanik iz vrst politične provokacije so še naprej na svobodi. Neumni van der Lubbe ni mogel vedeti, da so medtem ko je on skušal nevede zažgati restavracijo, hodnik in spodnje nadstropje, v istem času neznane osebe, uporabljajoč zažgalno tekočino, o kateri je govoril dr. Schatz, zažgale plenarno dvorano (Van der Lubbe se prične smejati. Njegovo telo se vose trese v pridruženem smehu. V tem trenutku se pozornost vse dvorane, sodnikov in obtožbenih obrne na Lubbeja).

Dimitrov pokaže na van der Lubbeja: »Neznani provokator je poskrbel za vse priprave za požar. Ta Mefisto je znal izginiti, ne da bi pustil za seboj sled. In tako tukaj prisostvuje neumno orodje, bedni Faust, a Mefisto je izginil. Najbolj verjetno je, da je v Henningsdorfu vzpostavljen most med Lubbejem in predstavnik politične provokacije, agenti sovražnikov delavskega razreda.«

Tožilec Werner je tukaj izjavil, da je Lubbe komunist. Dejal je, da je Lubbe — celo, četudi ni komunist — svoj zločin storil v korist kompartije in v zvezi z njo. Ta trditve je netočna.

Kdo je van der Lubbe? Komunist? Nikakor ne! Anarhist? Ne! On je deklariral delavec, uporni lumpenproletarec, orodje, katerega so zlorabili in izkoristili proti delavskemu razredu. Ne, on ni komunist. Niti ni anarhist. Noben komunist na svetu in noben anarhist se ne bi pred sodiščem tako držal, kakor se drži van der Lubbe. Resnični anarhisti izvršujejo nesmiselna dejanja, toda pred odličem prevzemajo odgovornost in pojasnjujejo svoje cilje. Če bi kak komunist naredil kaj podobnega, ne bi pred sodiščem molčal in posebno ne, če na zatožni klopi sedijo nedolžni. Ne, van der Lubbe ni komunist niti ni anarhist. Je orodje, ki ga je zlorabil fašizem. S tem človekom, s tem orodjem, katerega so izkoristili na škodo komunizma, z njim ne morejo imeti ničesar skupnega, niti predsednik konfakcije Reichstaga (Torgler) niti bolgarski komunisti.

Tukaj moram pripomniti, da je 28. februarja zjutraj Göring objavil poročilo o požaru. V tem poročilu je govoril, da sta Torgler in Koenen pobegnili iz stavbe Reichstaga ob 10. uri zvečer. To so razširili po vsej državi. V poročilu je še govoril, da po požar izvršili komunisti. Istočasno niso šli po sledovih van der Lubbeja v Henningsdorf. Človeka, ki je skupaj z van der Lubbejem prenočil v policijskem domu za brezdomce, niso našli...

Predsednik sodišča prekine Dimitrova: »Kdaj nameravate zaključiti svoj govor?«

Dimitrov: »Želim govoriti še pol ure. Moram podati svoje mnenje o tem vprašanju...«

Predsednik sodišča: »Ne morete brezkončno govoriti.«

»Kratite mi pravico do obrambe!«

Dimitrov: »V teku treh mesecev procesa ste me vi, gospod predsednik, šeststoletkrat prisilili k molku, obljubljal mi, da bom na koncu procesa lahko obširno govoril v svojo obrambo. In glejte, ta konec je prišel, toda kljub obljubam mi vi vendar kratite pravico, da govorim.«

Vprašanje o Henningsdorfu je zelo važno. Vašinskega, osebe, ki je prenočevala z van der Lubbejem, niso našli. Moj predlog, da ga pošle, je bil proglašen kot nepotreben. Trditve, da je van der Lubbe bil v Henningsdorfu skupno s komunisti, je laž, ki si jo je izmislila nacionalsocialistična priča, brivec Grawe. Če bi bil van der Lubbe v Henningsdorfu skupno s komunisti, bi to že davno preiskali. Ničče, gospod predsednik, se ni zanimal, da bi našel Vašinskega.

Civilne osebe, ki v Brandenburškem kvartu prva javila o požaru, niso iskali in je ostala do danes neznana. Preiskavo so vodili v napačni smeri. Nacionalsocialistični poslanec dr. Albrecht, ki je zapustil Reichstag neposredno po požaru, ni bil zaslišan. Poizkave niso iskali tam, kjer so bili, temveč tam, kjer jih ni bilo. Iskali so jih v vrstah kompetije, in to je bilo napačno. To je omogočilo pravim požigalcem, da so izginili. Odločeno je bilo: brž ko niso ulovili in niso smeli uloviti pravih krivcev požara, tedaj so morali uloviti druge, naj rečem »nadomestne« požigalce Reichstaga...«

Sreča na srečke

Brezice, Cesta pravih bor. št. 17. Jugoslovanska loterija piše na tabeli nad vrati. Takoj ob vstopu opazi prijetno urejeno prodajalnico.

»Dobro dan!« zakliče prijazen prodajalca PEPCA SPINDLER in že hiti razlagati, da ima srečke za loto, državno loterijo in športno prognozo.

»Ali ste dobili v tem kraju zadnji čas kakšen večji dobiček?« me zanima.

»Ne! Dobimo pa več manjših in tudi ljudje rajši vidijo, da dobimo več manjših dobičkov. Aha, zdaj se spominim! Zadnjič smo imeli dva večja dobička — 40.000 in 20.000 dinarjev.«

»Koliko pa prodate na mesec?«

»Vsega skupaj za 250 tisoč dinarjev.«

»Pa ste zadovoljni s svojim poslom?«

»Zelo! Zelo sem zadovoljen! Lokal je lep preurejen, ljudje radi kupujejo — lahko rečem, da res z velikim zanimanjem spremljajo vsako kolo in posel kar cvete. Prepričana sem, da bo še večji uspeh. Mislim, da vsaka srečka prinese človeku več sreče.«

»Ali tudi sami igrate?«

»Seveda. Vedno si kupim srečke.«

»Ste dobili že kak večji dobiček?«

Nasmeje se: »To ne, pač pa več manjših: 100, 200, 500 ali 1000 dinarjev — in vselej sem strašno vesela, ko vidim svoj številko na seznamu izrebranih srečk.«

»In kje ste prvič slišali vest o potresu v Makedoniji?«

»Tukaj v prodajalnici. Zelo me je pretreslo. Ubogi ljudje.«

»Prisla je nova stranka.«

»Na svidenje in veliko sreče!«

»Na svidenje, in še kaj me obiščite,« prijazen pravi prodajalca sreče.

Marta Florjančič

Potegnite voliči, onkraj poti je čeber hladne vode! (Foto: Lojze Medić)

Rože in trnje z gornjskih košenic

Pripoveduj, pravijo otroci dedu. Starec pripre oči še enkrat pljune iz razredčenih zob rjavkasto slino in prične novo povest. Tokrat o gorjanski košnici.

»To so bila leta«, pripoveduje ded in oživi kakor ognjišče. Otroci se razobešijo po stari lesi za skednjem in obsede v travi. Juljski večer je — iz več in dimnikov sili prijeten vonj po prežganki. Vas je skoro prazna; samo gospodinjice so, otroci in starec.

Prisluhnil sem dvojni zgradbi o gorjanski košnici, ki jo opisuje ded. In on, ki sem jo doživel pred dnevi na širnih gorjanskih košenicah.

»Tako je bilo, ko sem bil še mlad...«

»Mi Podgorci smo že od nekdaj vajeni težkih del. Iz kamenja trgamo zemlji, borni pridelek in v kamenju običimo, ko nismo več za rabo. Če si pravi kmet, spoštujejo to garanje, če si z dušo prikovani na to prst. Gorjanska košnica je za pravega Podgorca zmerom dogodek. Spominjam se fantovskih let, po 50 in več nas je šlo ob treh jutraj iz Gabrja in okoliških vasi. Vrskali smo, da se je silšalo do vrha Gorjancev in daleč v dolino. Bredili smo v rosi in kamenju po strmi rebri, dolina pa je spala pred sivo odejo megle. Se pred prvimi sončnimi žarki so ostale za nami dolge redi in pokosene trave. Ko se pa po pele naprej in potni hrbi so se enakomerno upogibali. Ko pa so babnice prinesle »frustrke« in pu-trih podgorske kapljice, je bilo še toliko lažje. Peli smo, zbijali šale, trava pa

se je rezala. No, tudi težko je bilo. Če smo jo takole mahali ves dan in še drugi in tretji v zgočem soncu. Toda drugače je bilo kot danes; več pesmi je bilo, ki je ustvarjala prijetno vzdušje. Tudi k Vlahom smo hodili kositi. Zumberke košenice smo navadno ostrigli mi. Ded je od časa do časa prekinil svoj pripoved, kakor da razmišlja in znova začel:

»Najlepši pa so bili večeri ob ognju. Sedeli smo v suhem senu — gorjanska noč pa je žarela nad nami. Ožvele so pravilice in bajke o Kukovi gori, jezeru, Gospodini, copnicah in podobnih rečeh, dokler nismo izpraznili vseh putrov in izčrpali vso domišljijo. Mnogi med našimi starimi so poznali tudi potnega Trdino, večnega obiskovalca Gorjancev. Utrujen in polni doživetij smo zaspali za nekoliko ur v senenih kopicah.«

Še zmerom pa je ostalo nekaj, kar družini sedanjosti

Gorjanska košnica je v novejšem času izgubila svoj prvotni čar. Po košenicah samevajo tu pa tam redke kopicke. Zgodi se celo, da ostanejo cele košenice nepokosene. Vzrokovi je več. Osnovni vzrok pa so vsakokrat ljudje. Skoro tri četrtine prebivalcev iz podgorskih vasi: Gabrja, Suhadola, Cerovega loga, Doluža itd. so si poiskali službe v dolini ali odšli drugam. Vračajo se za nekoliko dni ob dopustih in se spet razgube po službah. Početno stran gorjanske košnice počasi izpodiriva strah, kako dobiti delovno silo in spraviti seno v dolino, katerega ljudje nujno potrebujejo.

Čas pa gre naprej... Se-se primeri, da se na širni košnici pri Miklavžu zbere vrsta koscev in da se ob popoldnevih z naloženimi smukami sena zvrsti tudi po 10 gospodarjev v dolino. (Smuke so posebna priprava za vozenje sena. To je voz s prvimi kolesi, na katerega so pritrjene dolge lege, ki tvorijo zadnji del voza. Tako Podgorci po kamnitih, strmih poteh že

odpravljajo seno v dolino. Tu pa tam se še najdejo očanci, ki bi znali več povedati o Gorji, a takih ljudi je vedno manj.

Košnice, kot so: Rožubnja, Slakova, Kozja, Laze, Kozja, pri Krvačah, Črna lica, Brinje, niso spremenile svoje podobe. Kot so nekoč ležale pod bukavami in v zelenjavi, tako so zdaj pod bukvami in v zelenjavi. Košenice so zdaj bolj redke, saj jih ne kosijo več, ampak jih posejejo. Sicer pa so zdaj bolj redke, saj jih ne kosijo več, ampak jih posejejo.

košenja je za ljudi pravilo, da se stara košenja ne sme kositi, ampak jo posejejo. Sicer pa so zdaj bolj redke, saj jih ne kosijo več, ampak jih posejejo.

S. Lesar

in esperanto

esperantisti je v eni izmed objav pismo esperantista v Belokranju. Da je tudi Lenin v esperantu govoril, beremo v knjigi, ki jo je napisal profesor V. V. Vukobratov. V knjigi je tudi nekaj besed o esperantu.

DOLENSKI

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

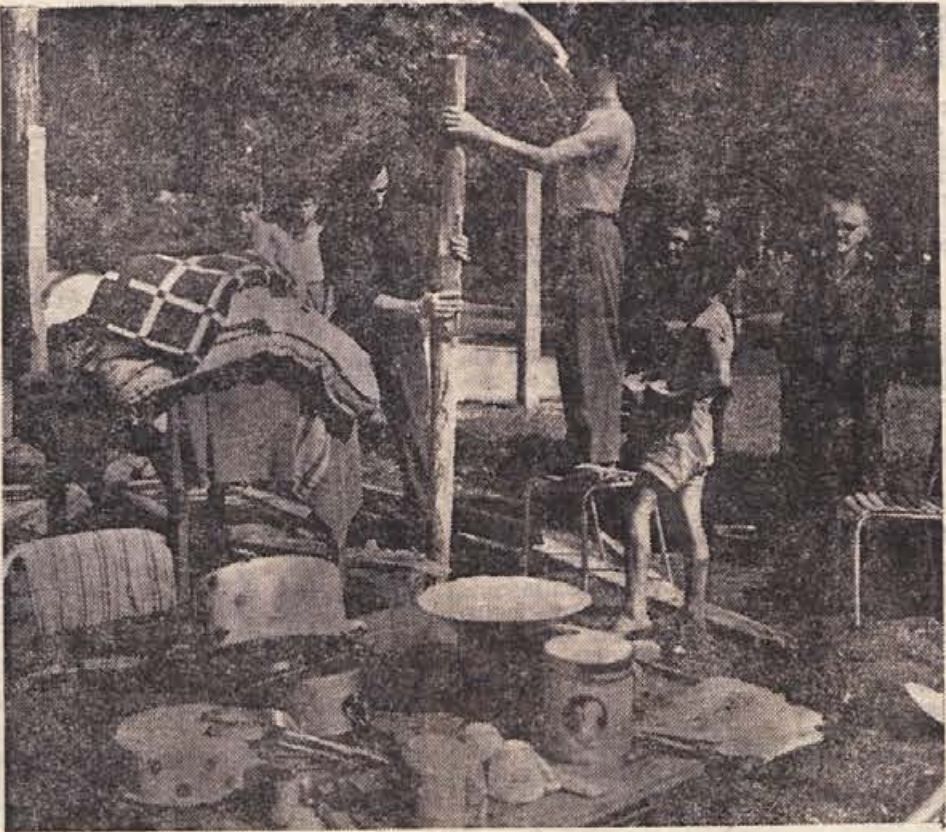
»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

»Dobite ga v vseh...«

»Kaj pa je izdal?«

UREJAJO SI BIVALIŠČE — Sotori, ki jih pošiljajo kolektivi in posamezniki iz vseh krajev države, bodo za nekaj časa nudili vsaj zasilno streho številnim prebivalcem porušenega Skopja.

Pogubna nezmernost

V prvem letu racioniranja hrane (1941) se je na Švedskem hitro zmanjšalo število smrtnih primerov zaradi srčne kapi. To število pa je po letu 1945 pričelo zopet narastati.

O izkušnjah, pridobljenih v zvezi s počitno prehrano v medvojni letih, so nedavno tega razpravljali na kongresu švedskega društva za borbo proti boleznim srca in pljuč v Stockholmu. Ugotovi-

Jugorja so že v zgodnjih jutranjih urah zavihteli kose na rame in jo mahali v gorjanske. Ko smo jih dopoldne obiskali, so imeli za seboj že dolge redi dišeče trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

Esperantski muzej v Sremskih Karlovcih

Pred kratkim so v Sremskih Karlovcih odprli prvi MUZEJ ESPERANTAE v naši državi. Ker so bili esperantisti s svojo napredno vlogo v društvenem in političnem življenju večkrat preganjani in zaprti, je iz tega časa njihova literatura skrinjo čuvana kot dragocnost. Da bi se lažje pokazala napredna vloga esperanta, zdaj v Volvodini zbirajo vso esperantsko literaturo.

STOCKHOLM: COOKOV ZAKLAD

V etnografskem muzeju v Stockholmu so pred kratkim odprli zloženo v 800 zavojev bogato zbirko, ki jo je prinesel kapetan Cook s svojega prvega svetovnega potovanja (1768-1771). Zbirka vsebuje primerke rastlin, žuželk in školjk iz Tihega oceana ter Zelandije.

ŠE VEDNO CENEJE...

Vsačega ameriškega kozmonavta zavarujejo pred potomo v pesje za 100 tisoč dolarjev. Zavarovalna premija je torej zelo visoka, toda še vedno nišja od zneska, ki ga za zavarovanje plačujejo čistilci pisarnih dimnikov in delavci, ki popravljajo strehe.

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

trave... (Foto: Lojze Medić)

— Glasneje!

— Kaj se dogaja?

Mihail Zoščenko: Fotogeničen obraz

Letos sem potreboval fotografije za novo osebno izkaznico. Ne vem, kako je to v drugih mestih — pri nas vsekakor ni enostavna reč, če hočete, da ti napravijo fotografijo.

V mestu imamo umetniški fotoatelj. Tam ne nelajo samo posnetkov posameznih državljanov, temveč celo skupinske fotografije.

Ko so mi torej izročili mojo fotografijo, sem se začudil, kako malo sem bil sam sebi podoben. Dejal sem fotografu:

— Zakaj delate takšne posnetke? Kakšne črte in gube so to po mojem obrazu!

Fotograf je rekel:

— Fotografija je v redu. Upoštevati je seveda treba, da je naš retuš na dopustu. Toda kljub temu ne bi mogel retuširati vašega nefotogeničnega obraza.

Dejal sem:

— Fotografija ni dobra, spoštovani mojster! Izmalili ste me! Mar sem jaz res tak?

Fotograf je dejal:

— Naš atelje fotografira celo operetne zvezde, in te tudi niso takoj užaljeni! Tu pa pride nekdo in se pritožuje, da ima na obrazu preveč gub. Aparat pač tako ostro snema! O tehniku nimate pojma, kritizirati pa znate!

Nisem se hotel dalje z njim prepirati. Vzel sem fotografijo in odšel na urad. Milčnik je hotel prilipiti sliko na izkaznico. Tedaj je dejal:

— Zdi se mi, da tale na sliko niste vi!

— Kako, — pravim, — nisem jaz? Prisegam vam, da sem jaz. Vprašajte fotografa!

Milčnik reče:

— Kam pa pridem, če bom za vsako sliko spraševal fotografa? Ne, na fotografiji želim videti vaš pravi obraz. Tale na sliki pa je videti kot kakšen tifusnik. Naj vas še enkrat fotografirajo!

Stekel sem k fotografu.

— Izdelek je čisto v redu, — pravi fotograf. — Seveda je treba upoštevati, da nismo prižigali vseh svetilk, ampak samo eno. Kljub temu pa niste tako temni, da vas človek ne bi prepoznal. No, poglejte, ušesa so prav dobra!

Dejal sem:

— Ušesa še niso vse, spoštovani!

— Kakor hočete, je odvrnil fotograf, — še enkrat vas ne bom posnel!

Druge stranke so rekle:

— Ne delajte fotografa nervoznega, sicer bo delal še slabše fotografije!

Nekdo mi je svetoval:

— Pojdi na trg! Tam prodaja neka babnica že izdelane fotografije!

In res sem našel na

Predvsem: pogumneje

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo občinske skupščine Črnomelj je 24. julija temeljito razpravljal o smernicah za perspektivni sedemletni načrt kmetijstva in o reorganizaciji gozdarstva v komunah.

V razpravi so poudarili, da je treba začrtati smelejšo pot v razvoju kmetijstva in naj bi se kmetijske površine v družbenem sektorju od dosedanjih 600 ha do leta 1970 povečale na 3000 ha. Število glav goveje živine naj bi se od 1200 glav, kolikor jih imamo zdaj, povečalo do leta 1970 na 4000. Družbeni kmetijski obrat bo moral posvetiti več pozornosti pridelovanju surovin za prehrabeno industrijo »Belsad«. Plodove zelenjave naj bi tu predelali, ostale dele rastlin pa bi porabili za krmo na kmetijskem živinorejskem obratu. Zelenjavo za prehrabeno industrijo naj bi pogodbeno pridelovali tudi privatniki.

V pasivnih predelih in hribovitih področjih okoli Vnice, Adlešič in Sinjega vrha naj bi pridelovali zdravilna zelišča, ki zahtevajo manjše površine in več delovne sile. Delovne sile, zlasti ženske, pa je to dovolj. Ker bo v zasebnem kmetijstvu vse manj zemlje, bo morala biti ta temeljiteje obdelana. Kdor se bo odločil za zasebno kmetovanje, bo moral res dobro delati na poljih, kdor pa se bo odločil za delo v industriji, bo moral tam pustiti svoje meči.

Pogodbeno proizvodno sodelovanje med KZ in zasebnimi kmetovalci je zdaj še nujnejša kot kdajkoli prej. To sodelovanje pa mora biti ekonomsko opravičeno za oba podpisnika pogodbe.

Na seji so razpravljali tudi o reorganizaciji gozdarstva in gozdarskih obratov. Imenovali so 9-člansko komisijo, ki bo proučila stanje gozdarstva v komunah in dala ustrezno predlog na seji občinske skupščine, ki bo dokončno odločila o reorganizaciji gozdarstva. V bodoče bo treba več vlagati v gozdarstvo kot doslej, da bo lesno pridelovalna industrija v komunah preskrbljena z lesom za predelavo. Komunah pa mora imeti od gozdarstva večje dohodke kot doslej.

JOZE SKOF

Problem ciganov spet v ospredju

Na seji sveta za splošno upravo in notranje zadeve občinske skupščine Črnomelj, ki je bila 26. julija, so imeli samo eno točko dnevnega reda: problem Ciganov. Ugotovili so, da živi na območju občine Črnomelj 281 Ciganov v 48 družinah. V Kanižarici jih živi 33, na Lokvah 97, v Srednji vasi 15, pri Starih rokah 85, v Drenovcu 23 in še nekaj v raznih krajih. Od skupnega števila je 135 moških in 146 žensk, med njimi 62 otrok do starosti 7 let. Soloobveznih otrok od 7. do 13. leta je 42, šolo pa obiskuje le 14 Cigančkov.

V rednem delovnem razmerju je zaposlenih 15 oseb, 40 jih je še za delo sposobnih, niso pa zaposleni. Tisti, ki delajo, za-

kjer si jih ogledujejo turisti, jih fotografirajo in doma prikazujejo »kako pri nas živimo«. Ciganska naselja so lahko tudi izvor epidemij pri ljudeh in živalih, ker njihovi psi raznašajo okuženo meso.

Na seji so poudarili, da podjetja, ki se branjajo zaposlitve Ciganov, ne delajo prav. Tudi oni so občani in ljudje, ki se morajo pre-

življati z delom in morajo imeti enake pravice in dolžnosti kot vsi ostali. Po daljših razpravah na seji je svet sprejel naslednje sklepe:

Zavod za zaposlovanje naj sporazumno z gospodarskimi organizacijami stori vse potrebno za vključitev teh Ciganov v delo, seveda tistih, ki so za delo zmožni. Pristojni organi

naj poskrbijo, da bodo vsi šoloobvezni Cigani res hodili v šolo, naselja ob cestah pa naj preselijo na določena mesta, ki bodo oddaljena od prometnih cest in naj ta naselja primerno uredi. Preprečiti je treba tudi doseljivanje Ciganov iz drugih krajev in zahtevati od vseh izpolnjevanje vseh državljskih dolžnosti in obveznosti.

Do prihodnjega poletja: ATC v Trebnjem, Mokronogu in na Mirni

Kakor so sporočili v Trebnjem, so v trebanjski občini začeli s temeljitimi pripravami za uvedbo avtomatskih telefonskih central v treh večjih naseljih v občini: v Trebnjem, Mokronogu in na Mirni. Avtomatsko telefonijo namestijo v treh večjih naseljih v občini: v Trebnjem, Mokronogu in na Mirni. Avtomatsko telefonijo namestijo v treh večjih naseljih v občini: v Trebnjem, Mokronogu in na Mirni.

Avtomatske centrale in montaža bodo veljale nad 43 milijonov dinarjev, medtem ko bodo imele vse cen-

trale skupaj 180 priključkov. Do te izpolnitve v telefonskem omrežju bo prišlo zlasti na pobudo neposrednih interesentov, ki imajo največ telefonskih naročnikov. Med drugim so v prvi vrsti navedena podjetja, zavodi, ustanove in občinska stavba v Trebnjem. Ti bodo tudi nosilci 60-odstotkov vseh stroškov, ki bodo nastali pri uvedbi te preproste novosti, medtem ko bodo 40 odstotkov stroškov krili s krediti, ki jih bo najelo novomeško PTT podjetje, preskrbela pa občinska skupščina

v Trebnjem. PTT podjetje, ki je velik interesat za izpolnitev telefonskega omrežja na svojem področju, je imelo v svojem programu uvedbo ATC v trebanjski občini šele okrog leta 1970.

Z usposobitvijo ATC v Trebnjem, Mokronogu in na Mirni za krajevne potrebe v prvi polovici prihodnjega leta bo narejen velik korak do končnega cilja: povezati vse kraje v Sloveniji v enotni avtomatski telefoniji.

Hišna ATC od 1. avgusta

1. avgusta zjutraj so v občinski stavbi v Trebnjem privikar zazvonili telefoni nove avtomatske centrale. Do tedaj je vse pogovore v tej stavbi urejala pošta.

Izlet na Koroško

Na sestanku sindikalne podružnice občinskih uslužbencev v Trebnjem so se dogovorili, da organizirajo 10. avgusta enodnevni izlet na Koroško. Na seji so med drugim odobrili pomoč nekaterim socialno šibkejšim članom.

TREBANJSKE NOVICE

Slaba žetev zaradi toče

V trebanjski občini je žetev v polnem razmahu, vendar je letošnji pridelek zaradi toče precej manjši kot lani. Posebna komisija je ugotovila, da je po nepopolnih podatkih za okoli 50 milijonov škoda pri žitu. Toča je skoraj povsod uničila od 30 do 90 odstotkov pridelka, na nekaterih poljih pa je bilo žito popolnoma uničeno. Posledice vremenskega neurja se poznajo tudi na drugih posevkih.

Kljub slabemu pridelku je bilo med privatniki precej zanimanja za žetev s kombajni in so imeli trije stroji kmetijske zadruge v Trebnjem dovolj dela. Ker je žetev že zaključena, lahko ugotovi-

mo, da je zaradi ostre zime in toče največ škoda pri italijanki. Povprečen donos se giblje okoli 20 stotov na hektar in le v nekaterih predelih okoli Mirne bo pridelek malo boljši.

V krajih, kjer ni bilo toče, bo letos zelo dober pridelek krompirja. Letos ga bodo v trebanjski občini pridelali okoli 15 odstotkov več kot lani, vendar ne samo zaradi dobre letine, temveč tudi zaradi večjih posejanih površin. Strokovnjaki pa tudi predvidevajo, da bo odlična letina otave, ki jo bodo začeli v kratkem kositi. Tako bo letos dovolj krme, predvsem zaradi večje uporabe umetnih gnojil.

Za vsak kilometer v načrtu: milijon dinarjev

Občinska skupščina je že naročila načrte za rekonstrukcijo ceste Trebnje-Mokronog. Celoten elaborat bo izdelala projektantska skupina pri ljubljanskem podjetju »Slovenija-cestve«. Znaní so tudi stroški, s katerimi bo treba plačati načrt. Tako bo načrt za 1 km ceste veljal 1 milijon 70.000 dinarjev.

NOVICE ČRNOMALJSKE KOMUNE

služijo od 15.000 do 30.000 dinarjev na mesec, prejema pa tudi otroške dodelke.

Organi LM so odkrili že vrsto tatvin, zlasti poljskih pridelkov, ki so jih zakrivali nezaposleni Cigani. Vse ciganske družine imajo 18 zidanih hišic, 21 barak, ostali pa živijo v šotorih. Imajo tudi dve motorni kolesi, 8 konj in kravo, 12 vprežnih voz ter 4 radio aparate.

Pravo nasprotje tem Ciganom je njihov rojak Luka, ki je zelo delaven in ima par konj, gumi voz, dela pa od zore do mraka z vso družino. Pošteno se preživlja in vsi ga imajo radi.

Ostali občani se sprašujejo, kako nekateri Cigani rede konje, ko nimajo zemlje, in kako to, da ne plačajo takse od konj in voz, ne gozdne takse in nima sečnin dovoljenj.

Cigani so večinoma naseljeni ob glavnih cestah.

Število inozemskih gostov v Istri se je v zadnjem času precej povečalo. Največ turistov je prišlo iz Zahodne Nemčije, Velike Britanije, Švedske, Nizozemske, Danske in Švice, zmanjšalo pa se je število Italijanov in Avstrijcev. Zanimivo je, da je prišlo precej gostov tudi iz Poljske, ki do sedaj niso obiskovali Jugoslavije v takem številu. S tem pa se je povečalo tudi število nočitev in bivanja tujih gostov, ki so v lanskem letu preživeli pri nas povprečno 3,6 dni, letos pa kar 10.

Kaj bo s šolo na Suhorju?

Sola na Suhorju, ki je bila zgrajena takoj po vojni, je zelo slaba. Šolski prostori ne zadoščajo za učenje, postavlja pa se tudi vprašanje, če bo šola sploh lahko nemoteno napredovala pouk. Poslopje nima vode in kanalizacije, prostori so popolnoma zapušteni, razen tega pa ni sedenja, razen tega pa ni stanovanj za učitelje. Privatniki imajo le slabe sobe, ki ne morejo zadoščati potrebam učiteljskega kadra.

Zato je začela organizacija SZDL na Suhorju s podporo občinske skupščine v Metliki akcijo, v kateri bodo uredili šolo in zgradili dve ali tri stanovanja za učitelje. V ta namen bi potrebovali več kot milijon dinarjev, upajo pa, da jim bodo priskočili na pomoč tudi delovni kolektivi. Posojilo bodo verjetno dobili pri Komunalni banki v Ljubljani.

Vsi prizadeti občani se zavedajo, da bodo le s hitro akcijo rešili šolo težav, ker bi bili sicer prisiljeni ukiniti osemletko. S tem pa bi naredili veliko škodo Suhorju in okolici.

Semičani se zanimajo za obisk Gonarsa in Visca

»Kompas« organizira v kratkem potovanje, na katerem si bodo lahko nekdanji interniranci ogledali taborišča Visco in Gonars. V teh taboriščih je bilo pred 20 leti precej Semičanov in Belokranjcev, zato je za to potovanje precej zanimanja.

Cena dvodnevne izleta je 10.400 din na osebo za potovanje iz Ljubljane, kar res ni pretirano. Informacije za izlet dobijo interesi pri Krajevni organizaciji ZB Semič.

METLIŠKI TEDNIK

Upi metliškega turizma

Metlika, prijazno starinsko mesto pod Gorjanci. Nedaleč od kraja teče Kolpa, ena naših najtoplejših rek. Na vseh straneh se razprostirajo nepregledne vrste vinogradov, v katerih zori grozdje za znano metliško črnino. V bližnjih naseljih so še ohranjeni stari običaji, s kakšnimi stari ljudje znani jugoslovanski folklorni ansambli velike uspehe doma in po svetu.

Toda turistov skoraj ni v to področje. Če pa pridejo, prebrziijo s svojimi vozili Belo krajino in odhitijo proti boljšim cestam. Težko jih je sedaj ustaviti, ker jim ne moremo ponuditi najosnovnejših pogojev, ki jih izletniki zahtevajo. Morda bo kmalu boljša, če bodo ustvarjeni trije upi metliških turistič-

nih delavcev: nov hotel, cesta preko Gorjancev in nov vodovod.

»Lepa je Bela krajina, toda zelo skromna. Ko bo stekla premejena cesta prek Gorjancev, bodo gotovo prišli tudi turisti. Dobro poznam okolico in vem, da je veliko zanimivih krajev za goste. Potruditi se moramo, da jih bomo pravočasno pričakali dobro pripravljeni, da se bodo še vračali v naše kraje. Vse je odvisno od nas«, pravi Marija Ivanič iz tovarne Beti.

»Nisem iz Metlike, vendar mi je kraj zelo všeč«, je povedal Janko Furjanč, ki je doma iz Vivalde na Hrvaškem. »Večkrat pridem v Metliko; tukaj dobiš stvari, ki jih pri nas pogrešamo. V kmetijski zadrugi imajo na razpola-

go dovolj umetnih gnojil in odlične zaloge vseh stvari, ki jih želiš. To je eden izmed pogojev za dobro vino in tudi letošnja vročina je prav primerna za grozdje, čeprav človek kar težko diha.«

Trafikant Miko Hrnjak je bil mnenja, da je osnova za turiste dober hotel. »Za sedaj je turistov bolj malo, le ob nedeljah pridejo iz raznih mest na kopanje v Kolpo. Spominčkov v trafiki nimamo, ker ni za sedaj pravega povpraševanja za temi stvarmi. Nabavil pa bom razglednice z belokranjsko nošo, za katerimi že povprašujejo. Morda bodo kdaj tudi turisti prihajali v večjem številu k nam«, je zaključil.

Načelnik oddelka za gospodarstvo pri občinski

Novi hotel že dobiva svojo podobo. Prijetne sobice in moderna restavracija bo gotovo vabljiva točka za ljubitelje skrajnih južnih krajev Slovenije

skupščini v Metliki, tovariš Frenk Molek pa nam je tako odgovoril:

»Gorjanska cesta odpira vrata za belokranjski turizem. Prav tako bo decembra končan tudi metliški hotel, v katerem bodo lah-

ko turisti dobili vse, kar potrebujejo. Gotovo jih bo prišlo precej zaradi tople Kolpe in bomo poskrbeli za primerne campinge, prav tako pa še uredili znano izletniško točko Vinomer. Dobro pitno vodo, ki

je tudi pogoj za razvoj turizma, bomo napeljali še v bližnje kraje Metlike, izboljšali trgovino in uredili mesto. Morali se bomo dobro pripraviti in poskrbeti za mnogo novih stvari. Folklor bo imela prav tako pomembno vlogo, razen tega pa bi bilo dobro urediti tipične belokranjske hiše in poslopja za sprejem gostov, ki jih domače stvari zelo privabljajo.«

Decembra bo torej dokončan nov metliški hotel, konec leta bo verjetno že stekla nova cesta preko Gorjancev. Tako bodo imeli tudi v Metliki osnovne pogoje za razvoj turizma. Potem bo treba izboljšati usluge v gostiščih, urediti boljšo preskrbo, poskrbeti za turistične znamenitosti in spominke, skratka nuditi gostom veliko več kot sedaj. Turistov ne bo dovolj privlačila slaba reklama!

Janez Korošec

Uspehi pod pričakovanjem

Na 3. seji občinske skupščine v Novem mestu, ki je bila 2. avgusta v Domu ljudske prosvete, so odborniki obravnavali izvršitev polletnega plana, sprejeli resolucijo o programu razvoja občine do leta 1970 in izglasovali več sklepov in odlokov.

Po podanem poročilu so ugotovili, da proizvodnja v občini ne gre v skladu s predvidenim načrtom, saj je na osnovi vnovčene realizacije doseženih le 37 odstotkov plana. Čeprav je dejanski uspeh nekoliko večji in je bilo po približnih podatkih doseženo okoli 43 odstotkov programa, stanje gospodarstva v občini še vedno ni najboljšo. Ker pa je proizvodnja po izkušnjah v drugi polovici leta višja kot v prvi, bodo podjetja v občini verjetno ob koncu leta svoje načrte dosegla.

Industrija je dosegla na osnovi vnovčene vrednosti 33,5 odstotkov plana, kar je za 12 odstotkov več kot v lanskem letu. Največji odstotek proizvodnje je prikazala Iskra iz Sentjerneja (50,5 odst.) nad 40 odstotkov pa so dosegli v Lahodu, Industriji obutve in v Krki, najslabše rezultate pa imajo Opekarna Zalog, IMV in Iskra iz Novega mesta.

Industrija motornih vozil je uspela vnovčiti le 23,2 odstotka

letnega načrta, čeprav so dosegli 48,3 odstotka fizičnega obsega. Nesorazmerje med obema kazalnikoma je posledica slabe prodaje avtomobilov, saj so od 760 izdelanih vozil uspeli prodati le 444. Težava je v tem, da podjetju stalno primanjkuje precej materiala predvsem motorjev, ker še niso dobili dovoljenja za uvoz avtomobilskih delov. Zato so tudi prekinili pogodbe s tujimi kupci, kar je obšutno zmanjšalo predvideni izvoz avtomobilov. Stanje se v zadnjem času popravlja in podjetje že sklepa pogodbe s kupci iz Švedske in Norveške.

V novomeški Iskri ne izdelujejo predvidenih televizijskih stabilizatorjev in bi se morali preusmeriti na druge proizvode in tako izkoristiti vložene investicije. V Opekarni Zalog se je pokvarila linija avtomatske rezalne mize, prav tako pa je manjša proizvodnja tudi posledica pomanjkanja delovne sile.

Ce hočemo izpolniti predvideno proizvodnjo do konca leta, moramo vložiti večje sile za proizvodno dinamiko po predvidenem programu in izboljšati trenutno stanje izvoza, v podjetjih IMV in Iskra v Novem mestu pa je potrebno zagotoviti takojšen uvoz reprodukcijskih delov za avtomobile ozir. izkoristiti proizvodne zmogljivosti v predvidenem obsegu.

V kmetijstvu so dosegli 51,8 odstotkov letnega načrta, kar pa ni posledica večje produktivnosti, temveč le zvišanja cen. Kmetijstvo, ki zaposluje skoraj polovico aktivnega prebivalstva v občini, je doseglo dejansko 22 odstotkov manj kot v preteklem letu, predvsem zaradi dolgotrajne zime, pomanjkanja umetnih gnojil in slabe kvalitete močnih krmil.

Gozdarstvo je realiziralo 23,7 odstotkov, gradbeništvo 34,8, promet 41,4, trgovina 46,1, gostinstvo in turizem 38,5 ter obrt 35,7 odstotkov letnega načrta. Odborniki so razpravljali še o uspehih na pod-

ročju prosvete, kulture ter zdravstva in socialnega varstva.

Do konca junija smo vložili 32,8 odstotkov predvidenih investicij, od tega 28,6 odstotkov v gospodarske in 47,7 odst. v negospodarske panoge.

V debati o združitvi trgovskih podjetij Dolenjka in Standard so odborniki kritizirali neskladnost vodstev posameznih podjetij in napačno prikazovanje stanja z njihove strani. Predsednik občinske skupščine Sergij Thorževski je tudi seznanil odbornike s končno pogodbo med IMV in KGPK Novo mesto, vendar je treba čimprej zagraditi novo mlekarino, katere kapacitete morajo odgovarjati potrebam našega področja.

Odborniki so odobrili resolucijo o izdelavi programa razvoja občine do leta 1970 in izvolili poseben odbor, ki bo vodil izdelavo programa v vseh treh fazah.

Po daljši in burni debati so sprejeli predlog o organizaciji gozdarske službe. Tako se bo od KGPK Novo mesto izločilo gozdarstvo in bodo občine Novo mesto, Trebnje, Črnomelj in Metlika ustanovile novo gozdarsko podjetje, ki bo skrbelo za družbene in zasebne gozdove ter za gozdarsko proizvodnjo na tem področju. Podjetje se bo osamosvojilo 1. oktobra, za v. d. direktorja novega podjetja v izgradnji pa so imenovali inž. Janeza Penco.

Skupščina je sprejela tudi poročilo o komunalni in stanovanjski dejavnosti na področju občine in več potrebnih odlokov za našo občino: Od-

Veselica pri čampi

V nedeljo 11. avgusta bo organiziral krajevni odbor Zveze borcev iz Kamnice veselico pri čampi. Udeležite se prijetne zabave, na kateri bo poskrbljeno za dobro dojenjsko kapljico in za jedačo! Mnogi se bodo lahko tudi razveselili lepih dobrot pri srečolovu.

OBVESTILO ZAVODA ZA UPRAVO POKOPALIŠČ

Kljub večkratnemu opozorilu glede oskrbovanja in plačila pristojbine za grobove, svojci umrlih zadeve še niso uredili.

Obveščamo vse, da bo Zavod za upravo pokopališč brez posebnega obvestila oddal prostore interment od 1. oktobra 1963 dalje, zlasti na tistih pokopališčih, kjer prostora primanjkuje. Do takrat pa imajo svojci še čas poravnati pristojbine, če hočejo grobove obdržati.

Vsi, ki imajo grobove na pokopališčih v Smihelu, Stopičah, Podgradu, Smolenji vasi, Orehovici, Šmarju, Sentjerneju, Grobljah, Beli cerkvi, Skocjanu, Gor. Dolah, Šmarjeti, Otočcu, Karteljevem, Mirni peči, Vavti vasi, Dol. Toplicah, Soteski, naj se čimprej zglaste pri pokopaliških odborih ali na upravi zavoda.

Tudi ostala pokopališča naj začno z urejevanjem, da ne bo prišlo do nesoglasij!

Prebivalcem novomeške občine

Na podlagi 1. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Uradni list LRS, št. 18/52) in 3., 8. in 150. člena zakona o prekrških (Uradni list LRJ, št. 2/59) je Občinski ljudski odbor Novo mesto na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 20. maja 1963 sprejel

ODLOK

o komunalni ureditvi in zunanem izgledu naselij v občini Novo mesto

1. člen

Občani, gospodarske in družbene organizacije ter zavodi so dolžni, da pazijo na čistočo, da ne kazijo lepote in zunanega lica kraja in da se ne dela škoda na javnih prostorih in ne ogroža

zdravja ljudi.

Z zunanjo ureditvijo dvorišč, vrtov, zgradb, vzdrževanjem in čiščenjem javnih nasadov se zagotavlja primeren izgled naselij.

2. člen

Določbe tega odloka veljajo za vse naseljene kraje v občini Novo mesto.

II. Varstvo zunanega izgleda kraja

3. člen

Organi, ki upravljajo nepremičnine v družbeni lasti, ter osebe, ki so odgovorne za nepremičnine v lastni lasti državljanov, morajo:

1. urediti dvorišča in vrtove, če kvarijo zunanji izgled;
2. popraviti in prebeliti zgradbe, s katerih odpada omet ali so zanemarjene;

ZAKAJ JE NOVOMEŠKI TRG NAJDRAŽJI?

V tem, da je živilski trg v Novem mestu eden najdražjih v Sloveniji, prav gotovo ni nobene skrivnosti, ampak je stvar postala že tako razvpita, da sega daleč izven meja njegovega oskrbovalnega področja. Kaže pa, da še ni potrkala na vrata kmetijskih proizvajalcev v socialističnem sektorju, oziroma še ni tako močna, da bi predrla zidove njihovega slabega posluha in razumevanja za razmere na trgu z zelenjavo in drugimi prehranbenimi kmetijskimi prideki. Glavna družbena kmetijska proizvajalca KGPK in KZ v Novem mestu sta, kot kaže, nevzdržljiva prepustila vodstvo živilskemu trgu privatnemu sektorju, ki z ozirom na povpraševanje in pomanjkanje določenih kmetijskih pridelkov in tržne razmere sploh sam določa cene. Odtod tudi takšni, pravi termometrijski skoki v cenah! Družbeni sektor pa bi z lastnim posegom v take razmere prav gotovo dosegel, da bi novomeški živilski trg več ne slovel kot najdražji. Po mnenju sveta za blagovni promet, turizem in gostinstvo pri občinski skupščini v Novem mestu glede prodajnih lokalov za kmetijske artikle na novomeškem trgu ni ovir, v kolikor bi KZ in KGPK naposled le uvidela, da bi imela v novomeških potrošnikih dobrega in solidnega odjemalca, ki je nemara najbolj zainteresiran, da dobi sadje, zelenjavo in druge kmetijske pridelke ceneje kot sicer. Spričo sedanjih razmer, ki za potrošnike niso nič kaj spodbudne, pa bo le treba treznejše presoje stanje, svoj prispevek pa bo dal pri tem tudi svet, ki bo še večkrat razpravljal o teh razmerah, proizvodnji kmetijskih pridelkov in podobnem.

To in ono izpod Gorjancev

■ Ožje Podgorje brez gostine! Gostinski lokal v Stopičah je zaprt, ker je inspekcija ugotovila, da ni uporaben. Takrat so obljubili, da bo gostilna kmalu urejena; minilo pa je že leto, toda 15 podgorških vasi nima niti enega gostišča.

■ V Črmošnjicah se vedno vzbujata pozornost kačipota za Dolž. Kjer se podgorska cesta odcepi od ceste, ki pelje v Karlovac, stoji napis »Dolž 6,5 km«, sredi vasi, ko že premeriš kakih 200 m, pa »Dolž 7 km«. Le kako moreš vedeti, kako dolga je v resnici cesta od Črmošnjic do Dolža!

■ Stopiški aktiv ZMS je povsem zaspal. Lani so dobili novega predsednika in kazalo je, da bo poživil dejavnost mladih. Predložil je več načrtov, ki pa so padli v vodo; predsednik se je odselil, ne da bi sklical sestanek, kjer bi uradno odstopil.

■ Pri TVD Partizan Stopiče deluje samo nogometna sekcija, ki ima treninge vsa

ko nedeljo. Fantje pridno trenirajo; žal že dolgo niso odigrali nobene tekme. Prav bi bilo, ko bi za mlade nogometaše v Novem mestu in okolici organizirali ligo v malem nogometu. Če bi bilo v ligi kakih 6 moštvev, stroškov skoraj ne bi bilo. Ne dvomno bi tako tekmovalje pripomogli k popularizaciji nogometa v Novem mestu.

■ Poletje je čas veselice. Tuin pod Gorjanci jih je dovolj. V nedeljo, 28. julija, je bila že ponovitev veselice aktivna ZMS Hrušica. Kaže, da je hruško mladino tragedija makedonske prestolnice malo ganila. —da

VROČINA SE POZNA!

Proti koncu julija, ko je okoli 25. vročina najbolj pripekala, se je v gostinskih lokalih močno povečal promet. V novomeškem hotelu »Metropole« so takrat v enem dnevu prodali: 60 litrov vina, 423 velikih steklenic piva, 148 malih steklenic piva, 16 litrov likerjev in ostalih alkoholnih pijač, kočke in sokov 379 steklenic, vode in sifona 156 litrov, 140 malinovcev in 82 porcij sladolea.

■ V novi tovarni superfosfata, ki so jo zgradili v Kosovski Mitrovici, so v juliju postopno začeli poskusno obratovati. Tovarna, ki je veljala 12,5 milijarde dinarjev, je zgrajena za letno zmogljivost 250.000 ton superfosfata, s čimer se bo proizvodnja superfosfata v Jugoslaviji povečala pri popolnem obratovanju vseh zmogljivosti na 1.100.000 ton.

Novomeška kronika

■ Ograjena »skrbina« med Andrianičev in Furlanovo hišo na Cesti komandanta Staneta je že več let predmet splošne v Novem mestu. Stara ruševina, ki je obdana z razpadajočim plotom, je postala skoraj pravo mestno smetišče v samem centru. Vse pa kaže, da bo stanje urejeno, ker se Občinska skupščina že pogovarja z Metalko, ki naj bi na tem mestu gradila svoje poslovne prostore v Novem mestu.

■ Zdravstveni dom še vedno adaptira stavbo v Jenkovi ulici v prvem in drugem nadstropju. Delne more dokončati, ker sta v drugem nadstropju še vedno dve družinski stanovanji. Zavlahevanje izselitve podružje dela, razen tega pa ne morejo uvesti sistematičnega dela zobozdravstva in zaštite zdravja mater in otrok, ki so v naši občini zelo problematične stvari.

■ Za izboljšanje dela svojih strokovnih enot so v bolnišnici nabavili za 8 milijonov in pol nove opreme, vse z lastnimi sredstvi. Ker imajo velike probleme s sanitarnimi stanovanji, so začeli tudi adaptirati in nadzidavati bivši hlev, da bodo lahko vsaj malo omilili stanovanjsko stisko svojih uslužbenecov.

■ Na podlagi analize o stanju športnih objektov je svet za kulturo in telesno vzgojo sprejel sklep o enotnem upravljanju športnih in telesno vzgojnih objektov v mestu. Imenovali so tudi posebno komisijo, ki bo pripravila načrt za izpolnjevanje tega sklepa.

■ Delo v obratnih ambulantah posameznih podjetij je še vedno precej pomanjkljivo, ker opravljajo to službo le po nekaj urah na teden v Zdravstvenem domu. Tudi v

Krki, kjer so že uredili za to primerno prostore, zdravstvena služba še ni urejena, ker še nimajo svojega zdravilnika.

■ Mestno pokopališče je ostalo v vročih poletnih dneh brez vode, da so rože po grobovih skoraj popolnoma ovenele. Sedaj ljudje hodijo po vodi k sosednjim hišam ali pa morajo po njo na sejmšče. Ker so skoraj vsa pokopališča v Sloveniji dobro oskrbljena z vodo, bi morali za to poskrbeti tudi pri nas. Sprašujemo se tudi, zakaj niso napeljali vodovoda od zunanjih hiš še do pokopališča in postavili nekaj vodovodnih priključkov po pokopališču! Na vsak način bo treba to stvar urediti, ker je voda na pokopališču več kot potrebna.

■ Živilski trg je bil zadnji ponedeljek zelo dobro založen. Vsa tržnica na zgornjem in spodnjem delu je bila zasedena do zadnjega kotička. Prodajali so paradižnike po 60 din, papriko po 80 din, hruške po 100 din, kumare po 50 din, jabolka po 80 din, ringlo po 70 din, slive po 100 din, fižol po 130 din, breskve po 140 in 160 din, krompir po 35 din, jajca po 28 din, mleko po 60 din, orehova jedra po 1000 din kg, peso po 60 din, špinačo po 50 din, zelje po 40 din in karfioli po 120 din kg. — Precej so prodali tudi suhe robe, ženske in otroške konfekcije ter obutve iz plastične mase.

■ Gibanje prebivalstva: rodila je Ana Dular iz Solske 13 — Brečje. — Poročili so se: Anton Dolinšek, mizar s Paderske 18, in Marija Udovič, uslužbenka iz Zabje vasi 67; Julijan Travižan, soboslikar iz Smihela 34, in Marija Crnič, tekstilni tehnik z Ragoške 18. — Umrla je: Katarina Čemas, upokojenka iz Detelove ulice 4, 62 let.

V soboto 3. avgusta, je izpred stavbe občinskega odbora v Novem mestu krenil na pot posebni tovornjak, ki je peljal na zbirno mesto v Ljubljano pomoč makedonskemu ljudstvu, prizadetemu ob skopjanskem potresu. Pošiljka je veljala okrog 1 milijon dinarjev, sestavljala pa jo je 11 šotorov, 265 srajc, 5 vzmetnic in 16 žimnic. Prva pošiljka, ki jo je občinski odbor RK v Novem mestu odpredal 29. julija, pa je veljala 4,5 milijona dinarjev.

PIONIRSKI TROBOJ V PLAVANJU

V Kranju je bil 3. avgusta pionirski troboj v počastitev občinskega praznika in obnem izbirna tekma za republiško pionirsko prvenstvo. Troboja so se udeležile tri ekipe: kranjskega Triglava, radoviškega Prešerna in ekipa Partizana-Celulozarja iz Vidma-Krškega. Zmagala je pionirska ekipa Celulozarja s 195 osvojenimi točkami pred Triglavom (Kranj) — 182 točk in Prešernom (Radovljica) — 105 točk. Uspeh na tej pionirski prireditvi je rezultat sistematičnega dela štirih inštruktorev, ki trenirajo pionirsko

ekipo že vso letošnjo sezono. (Lojze Jelovšek, Toni Sulc, Rudi Iskra in Lado Hartman.) Rezultat troboja je pa tudi dokaz, da ustvarja klub podmladek, ki bo čez nekaj let uspešno zamenjal dosedanje favorite, ki nastopajo v II. zvezni ligi in republiški.

REZULTATI — Pionirji — 200 m crawl: 1. Janez Nadižar (Triglav) 2:51,1; 2. Zlatko Gelb (Celulozar) 2:58,9; 3. Vojko Mugoša (C) 3:02,8.

100 m hrbtino: 1. Janez Nadižar (T) 1:26,4; 2. Vojko Mugoša (C) 1:39,6; 3. Miro Ziberna (C) 1:45,2.

100 m prsno: 1. Viktor Mohorič

(T) 1:33,8; 2. Dušan Zlatič (C) 1:33,9; 3. Stefan Kolar (C) 1:49,5.

50 m metuljček: 1. Drago Zumer (Prešeren) 0:41,5; 2. Dušan Zlatič (C) 0:42,4; 3. Miro Ziberna (C) 0:48,6.

100 m crawl: 1. Miran Drnovšek (T) 1:21,0; 2. Tone Bizjak (C) 1:21,9; 3. Zlatko Gelb (C) 1:25,0.

Stafeta 4x50 m mešano: 1. Triglav (Nadižar, Mohorič, Zumer, Drnovšek) 2:39,5; 2. Celulozar (Ziberna, Zlatič, Mugoša, Bizjak) 2:52,0; 3. Prešeren (Zupan, Prešern, Artiček, Mandelj) 2:54,5.

Stafeta 4x50 m crawl: 1. Triglav (Mohorič, Boncelj, Drnovšek, Nadižar) 2:26,3; 2. Celulozar (Bučar, Pogacar, Cargo, Gelb) 2:44,2; 3. Prešeren (Zupan, Jurkovič, Pjafar, Černe) 2:51,0.

Pionirke — 100 m hrbtino: 1. Marjana Grmek (C) 1:51,5; 2. Ivica Hribar (T) 1:52,4; 4. Tea Zorko (C) 2:14,1.

100 m prsno: 1. Nevenka Drugovčič (C) 1:44,3; 2. Zinka Selih (T) 1:54,6; 3. Stefka Gubenšek (C) 1:58,0.

50 m metuljček: 1. Nevenka Drugovčič (C) 0:49,5; 2. Nevenka Zerovnik (P); 3. Nada Breskvar (C) 0:55,2.

50 m crawl: 1. Ivica Piro (T) 0:41,4; 2. Nevenka Zerovnik (P) 0:43,9; 3. Nada Breskvar (C) 0:45,9; 4. Zdenka Gelb (C) 0:46,4.

Stafeta 4x50 m mešano: 1. Celulozar (Grmek, Gubenšek, Drugovčič, Breskvar) 3:21,0; 2. Triglav (Selih, Stare, Piro, Hribar) 3:37,8; 3. Prešeren (Stojilkovič, Jurkovič, Demšar, Zerovnik) 3:55,0.

Stafeta 4x50 m crawl: 1. Celulozar (Grmek, Drugovčič, Gelb, Breskvar) 3:12,4; 2. Prešeren (Zabkar, Silbar, Peseljak, Erman) 3:44,5. Stafeta Triglava je odstopila.

Mladinska brigada v Karlovcu

3. avgusta je odšla v Karlovcu mladinska delovna brigada »Janka Premrla — Vojka«, ki jo je organiziral OK ZMS Ljubljana. Brigadirji bodo delali na zemeljskih delih pri premetitvi železniške proge. Ker bo v naselju več brigad, so prireditelji iz Karlovca poskrbeli za pestro brigadno življenje in pripravili več tečajev. V brigadi je tudi deset novomeških in sedem črnomajskih mladincev in mladink.

V Črnomlju smo srečali tri tabornike: Staneta Zumiča, Jova Grobovška in Franca Draginca, ki so čakali na odhod na Vinico, kjer bodo postavili tabor za 30 makedonskih otrok

Dolenjsko prvenstvo letalskih modelarjev

V nedeljo, 4. avgusta, je bilo na letališču v Prečni v organizaciji Aero kluba Novo mesto, III. dolenjsko prvenstvo letalskih modelarjev. Prvenstva so se udeležili modelarski klub Mirna, modelarski klub Cerklje, Aero klub Novo mesto in kot gosti modelarji Aero kluba Litija. Vseh tekmovalcev je bilo 38, kar je za Dolenjsko zelo število. Ker je bilo zelo lepo vreme, brez vetra, z močnim dviganjem toplega zraka, smo prijemali zelo dobre rezultate. Bilo pa je več presenečenj; tako je bil na primer »večno prvi« dolenjski modelar v kategoriji modelov na pogon z gumijastim motorjem Dušan Zupaneč šteti četrty; presenečenje je tudi njegova zmaga v kategoriji jadralnih modelov. Zanimivo je to, da so mlajši modelarji premagali marsikatero starejšo »asa«. Zelo dobro so se odrezali tudi modelarji iz Mirne in Cerklje.

di dvoboj modelarjev Aero kluba Litija in Novo mesto. V tem dvoboju so premočno zmagali modelarji AK Novo mesto — 2009:733 točk.

Rezultati: jadralni modeli A-1: 1. Jože Kolenc, Mirna, 196 točk; 2. Martin Jerin, Novo mesto, 188 točk; 3. Janez Penca, Novo mesto, 178 točk; jadralni modeli A-2: 1. Dušan Zupaneč, Novo mesto, 667 točk; 2. Anton Piltaver, Cerklje, 340 točk; 3. Martin Brudar, Novo mesto, 308 točk; motorni modeli na gumijasti motor: 1. Ruža Zupaneč, Novo mesto, 597 točk; 2. Adolf Suštar, Novo mesto, 477 točk; 3. Franc Frelih, Litija, 158 točk; motorni modeli na eksplozijski motor: 1. Veri Kolman, Litija, 196 točk; 2. Peter Gundelj, Cerklje, 79 točk.

Tekmovalci so bili s tekmovalcem zelo zadovoljni in so izrazili željo, da bi se še večkrat srečali. Podobno tekmovalje bo v jeseni na Mirni.

KONČNI VRSTNI RED: 1. CELULOZAR 195 točk, 2. TRIGLAV 182, 3. PREŠEREN 105 točk.

L. H.

Celulozar — prvak severne grupe II. zvezne lige v plavanju

CELULOZAR : MEDVEŠČAK (ZAGREB) 13.325 : 12.873

Zadnje srečanje (povratno) v severni skupini II. zvezne lige v plavanju je bilo 3. avgusta zaključeno. Celulozar je v hudi borbi premagal najtežjega nasprotnika skupine — zagrebško ekipo Medveščak.

Promet v trgovini na drobno je dosegel v juniju 22,5 milijarde dinarjev, kar je doslej največ v Sloveniji. Lani je bil 21 odstotkov manjši promet.

Škak ter s tem osvojil prvo mesto severne skupine. Ko analiziramo tekmovalce, lahko ugotovimo, da je bil boj za prvo mesto res težak. Klubi v severni skupini so osvojili naslednje število točk:

1. Partizan — Celulozar Videm-Krško — 50.639 točk, 2. Medveščak Zagreb — 49.935 točk, 3. Rudar Trbovlje — 42.289 točk, 4. Crvena zvezda Beograd — odstopila od tekmovalja.

Vsem marljivim in borbenim plavalcem Celulozarja iskrene čestitke!

REZULTATI: Moški — 400 m prosto: 1. Andrej Svab (Celulozar) 4:59,1 (zelo dober čas); 2. Rene Albin (Medveščak) 5:05,8; 3. Osvit Dvorjak (M) 5:06,1; 4. Peter Jesenšek (C) 5:17,6.

200 m prsno: 1. Zdravko Hebl (M) 2:52,8; 2. Peter Kravos (C) 3:01,4; 3. Miljenko Hodžić (M) 3:03,2; 4. Rudi Iskra (C) 3:05,4.

200 m hrbtino: 1. Peter Jesenšek (C) 2:31,2 (nov klubski rekord in drugi čas v republiki); 2. Damir Vagner (M) 2:40,4; 3. Vojko Mikac (M) 2:46,0; 4. Tasso Bednaršek (C) 2:51,8.

200 m metuljček: 1. Sandi Lilleg (C) 2:43,9; 2. Edvard Lutitsky (M) 2:53,0; 3. Toni Sulc (C) 3:02,1; 4. Zdravko Hebl (M) 3:03,4.

100 m prosto: 1. Ronald Lopatny (M) 1:03,1; 2. Vojko Mikac (M) 1:04,0; 3. Andrej Svab (C) 1:04,2; 4. Peter Cesar (C) 1:09,3.

Celulozar : Rudar (Trbovlje) 12.960:10.922

Na kopališču tovarne »Djuro Sali« je bil prejšnjo sredo prvenstveni povratni plavalni dvoboj II. zvezne lige med domačim Celulozarjem in Rudarjem iz Trbovlj. Doseženih je bilo nekaj pravih dobrih rezultatov in osebnih rekordov: Sandi Lilleg se je na 200 m dovo: Sandi Lilleg s časom 2:43,8 močno približal slovenskemu mladinskega rekordu. Podobno je izenačil svoj osebni rekord Peter Jesenšek na 200 m hrbtino s časom 2:33,2; Vesna Breskvarjeva pa je na 100 m metuljček s časom 1:24,8 postavila letos najboljši čas v državi.

(C) 3:08,2; 2. Nevenka Zlatič (C) 3:26,1; 3. Mateja Podlesnik (R) 3:30,5; 4. Joža Kerin (R) 3:36,9.

100 m hrbtino: 1. Marjeta Sribar (R) 1:29,6; 2. Franja Golob (R) 1:33,0; 3. Deja Gregorič (C) 1:36,1; 4. Branka Karabaš (C) 1:43,9.

100 m metuljček: 1. Vesna Breskvar (C) 1:24,8 (odlični čas); 2. Iška Kočar (R) 1:32,7; 3. Nevenka Zlatič (C) 1:41,0; 4. Marina Lenarčič (R) 1:45,4.

100 m prosto: 1. Silva Kostanjevica (R) 1:18,3; 2. Nevenka Kavšek (R) 1:21,0; 3. Meri Ravbar (C) 1:26,0; 4. Branka Karabaš (C) 1:31,3.

Kostanjevica, pa plitva Krka do kolen... in navdušenje kopalcev, ki jih obliva žgoče julijsko sonce...

ŠAH: državno mladinsko prvenstvo v Dravogradu

V Dravogradu poteka mladinsko prvenstvo SFRJ, na katerem nastopa 16 mladincev, med njimi tudi Senovčan Robert Ceglar. V prvem kolu je imel Ceglar proti prvaku Vojvodine Cvetkoviču že popolnoma dobljen položaj, pa je z grobo napako doživel nezasižen poraz. Sprejedalet je namreč mat. V drugem kolu proti mojstrskemu kandidatu Antunecu ni mogel upati na uspeh, kar je odlični Antunec v partiji tudi dokazal. Presenečenje pa se je zgodilo v tretjem kolu. Dotlej vodeči Martinovič je bil dobesedno pregažen v silovitom Ceglarjevem napadu. Z žrtvami skakača in

lovca je prepričal Martinoviču rokado in zmagal.

Po tretjem kolu je stanje na tabeli naslednje: Cvetkovič 3 točke, Jelen in Zagar (oba Slovenija) 2,5, Antunec in Martinovič 2, Cebalo, Kováč, Ničevski, Ostojčič in Ejhazy po 1,5, Ceglar in Bratko (Slovenija), Rubenič in Rujevič po 1, Ivanovič 0,5 in Zidanšek brez točke.

Slavko Sitar

OBVESTILO

Danes ob 19. uri bo v Domu JLA redni društveni brzotur-nir za julij 1963. Vabljeni! Odbor

USPEH LD »GORJANCI«

Ob svoji ustanovitvi je Lovska družina »Gorjanci« prevzela v upravljanje skoraj prazno lovišče, med čim pa je bil še vedno ukoreninjen stari način lovsstva. Zato je morala družina v prvih letih premagovati vrsto težav tako glede gojitve divjadi, kakor tudi prevzgoje svojih članov. Z močnim vodstvom ji je uspelo, da se je uvrstila med napredne lovske družine na Dolenjskem.

Gojitev divjadi, pravičen lov in dobro gospodarjenje je rezultat naporov, ki so jih vlagali člani dolga leta. Lovišče je danes dokaj bogato vseh vrst divjadi in družina ima že vse možnosti za lovski turizem. V ta namen je bil na letošnjem občnem zboru sprejet sklep, da bo zgradila lovsko kočjo.

Po sklepu so člani že spomladaj pričeli delati in lovska kočja je bila kmalu dograjena ter opremljena. Največ zasluga pri graditvi ima predvsem starešina Ivo Goršič. 28. julija so kočjo odprli in jo tako izročili namenu. Ob tej priložnosti je bil prisoten tudi predsednik LZ Novo mesto tovarš Franjo Bulc, ki je družini čestital za njene uspehe.

Z lastno lovsko kočjo na Gorjancih je šele omogočen reden lov družine, pravilno upravljanje in lovišču in učinkovita čuvajska služba.

4. v stranjnih naseljih čisti greznice v času od 1. aprila do 31. oktobra med 6. in 21. uro;

5. pisanje po hišah, ograjah in drugih objektih;

6. poškodovati, uničevati ali odstranjevati posode za odpadke, nameščene na javnih cestah;

7. sušiti perilo na oknih, balkonih in ložah ob cestah ali poteh, iztepati in metati predmete skozi okno.

5. člen

Izlozbe vseh lokalov v Novem mestu morajo biti odprte neprekinjeno od 7. do 23. ure. Biti morajo čiste in primerno urejene, v nočnem času pa razsvetljene.

Izlozbeni okvirji in vhodna vrata lokalov morajo biti prepletkani in redno vzdrževani. Napla firme mora biti lično izdelan in vzdrževan.

razglasnih deskah in na krajih, ki so za to določeni. Nameščanje plakatov in objav vrši Komunalno podjetje Novo mesto.

7. člen

Zastave, transparenti, porole, lepaki in drugi priložnostni okraski se morajo odstraniti v dveh dneh po končanih proslavah oziroma prireditvah.

8. člen

Obstoječi objekti in naprave, ki kvarijo estetski videz stranskih naselij, kakor barake, ograje, plotovi, mreže in podobno, in niso strokovno urejeni, se morajo urediti ali odstraniti.

10. člen

Center Novega mesta po tem odloku obsega tele ulice: Ljubljanska cesta od hiše št. 1 do vključno 5, Cesta komandanta Staneta, Glavni trg, Cesta talcev, Cesta herojev, Jerebova ulica, Novi trg, Germova ulica, Dlančeva ulica, Šolska ulica, Jenkova ulica, Detelova ulica, Seidlova ulica, Škrabčeva ulica, Čitalniška ulica, Cvelbarjeva ulica, Hladnikova ulica, Breg, Muzelska ulica, Trubarjeva ulica, Dalmatinska ulica, Strojarska pot, Mej vrti, Prešernov trg, Pugljeva

ulica, Ulica Majde Silc, Ragojska ulica, Kandijska cesta, Gubčeva ulica — desna stran, Skalickijeva ulica — desna stran, Paderšičeva ulica, Trdinova ulica, Valantičeva, Kristanova ulica, Resljeva ulica, Nad mlino, Partizanska cesta, Šmihelska cesta, Vrhovčeva ulica in Kosova ulica.

11. člen

V naseljih Dolenjske Toplice in Žužemberk se smejo rediti domače živali in perutnina le v primerno zaprtih in ograjenih prostorih.

določbe 1. do 4. točke 12. člena tega odloka.

Uslužbenci Ljudske milice in nadzorniki osebje javnih nasadov smejo izterjati denarne kazni iz drugega odstavka tega člena takoj na mestu od tistih, ki jih založijo pri prekrških iz 1. do 4. točke 12. člena tega odloka.

14. člen

Predlog za uvedbo upravno kazenskega postopka poda za komunalne zadeve ali za sanitarno inšpekcijo pristojni organ občinskega ljudskega odbora.

IV. Kazenske določbe

13. člen

Z denarno kaznijo do 10 tisoč din se kaznuje za prekršek:

1. kdor na zahtevo pristojnega občinskega upravnega organa ne izpolni dolžnosti, predpisanih v 3. in 8. členu tega odloka;

3. kdor prekrši določbe 1. do 7. točke 4. člena ter določbe 5., 7. in 9. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo do 500 din se kaznuje, kdor prekrši

V. Končne določbe

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik občinske ljudske skupščine Novo mesto:

SERGIJ THORZEVSKI

V TEM TEDNU VAS ZANIMA

ZMAGA VOLJE

So izredne možnosti za vzpostavitev odnosa med osebo in stvarjo. Hotel bi reči, da nekdo, ki čuti potrebo po solanju, lahko uresniči svoj cilj, ker so mu vrata široko odprta. Naš družbeni sistem preseneča tudi v tem, da omogoča neomejeno rast in uveljavitev človeka na vseh področjih družbenega življenja.

Življenjska pot FRANCA ZITNIKA, elektrotehnik pri Elektrotehničnem podjetju v Novem mestu, je pot nenavadne vztrajnosti, volje in dela. Rodil se je pred 24 leti v Dobravi pri Skočjanu, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo. Leta 1950 se je preselil z mamo in dve leti mlajšim bratom v Kostanjevico na Krki. Tu je postal železničar, delal pri kmetih in obiskoval nižjo gimnazijo. Kljub trdemu delu je končal šolo s prav dobrim uspehom. Oče mu je padel leta 1944 kot borec osemnajste divizije v boju pri Grosupljem.

»Nisem meel prave mladosti, se spominja Franci. Mati je bila bolehná, zato sva morala z bratom opravljati razna dela pri kmetih, da smo lahko živeli. Zetja po znanju pa ga je gnala naprej. Leta 1956 je prišel v Novo mesto v uk za elektroinstalaterskega vajenca. Tu se mi je pričel odpirati nov svet, se spominja. »Dobil sem veliko prijateljev med vajenci v internatu, na delovnem mestu in v šoli. Obrtno šolo je končal z odličnim uspehom.

»Kaj sedaj? Spoštujem vsako delo. Cenim vse poštene ljudi. Toda delo, ki sem ga opravljal, me ni zadovoljevalo. Hotel sem naprej v šolo. Odločil sem se za večerno tehniško šolo elektro stroke. Ob pomoči in razumevanju podjetja sem tudi to nalogo uspešno opravil. Diplomsko delo: IZRACUN ASIHRONSKEGA ELEKTROMOTORJA ZA TROJNO STEVILO OBRATOV IN TRI RAZLIČNE MOCI. Franci je eden od prvih v prvi seriji absolventov na večerni tehniški šoli v Novem mestu. Diplomsko je opravil s prav dobrim uspehom.

Zdaj je srečen. Pri Elektrotehničnem podjetju v Novem mestu, kjer se je tudi izučil, je tehnični vodja dela, po potrebi pa dela tudi v konstrukcijskem oddelku. Je član upravnega odbora, član ZK in sploh sila prijazna in delaven mladenič. Njegova velika želja je študirati naprej. »Rad bi postal inženir. Bom postal, pravi. Oč se mu zasvetijo. Verjamem tem očem, tej izredni volji, temu naporu mišic in duha. Franci, Srečno!

S. L.

Naročite domači tehnik bratu ali sinu, ki je pri vojakihi!

Tedenski koledar

Četrtek, 3. avgusta — Miran Petek, 9. avgusta — Janez Sobota, 10. avgusta — Lovrenc Nedelja, 11. avgusta — Veselko Ponedeljek, 12. avgusta — Klara Torek, 13. avgusta — Lijana Sreda, 14. avgusta — Demetri Četrtek, 15. avgusta — Darko

ČESTITKA

Ivanu Klemenčiču, uslužbencu pekarnice Prečna, čestitam za dober uspeh pri motornih dirkah v Ljubljani — vsi njegovi kolegi — motoristi.

ZAHVALE

Ob bridki izgubi naše ljube mame, sestre

KATARINE CEMAS iz Zilja se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so jo v tako velikem številu spremljali na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in vence. Vsem najlepša hvala!

Zaljubljeni sin z družino in hčerka Angelca.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so nam stali ob strani ob tragični izgubi našega dragega moža, sina, brata in svaka

CIRILA LIPOVCA

Posebno se zahvaljujemo delovnemu kolektivu »Opremales« in obratu Tapetništva za vso pomoč, ki so jo nudili ob tej bridki uri, za številne vence njegovih poslovnih tovarišev, sindikalne podružnice, sosedov in znancev ter za poštvalnost njegovih sodelavcev iz Tapetništva.

Se prav posebno zahvalo tov. Stanetu Gregorčiču za njegove v srce segajoče poslovilne besede in vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so na kakršenkoli način sodelovali in pomagali v teh težkih trenutkih.

Zena Marija Lipovec s hčerko, Lipovčevi in Dularjevi.

MAJHOGLASJE

ZARADI PRESELITVE ugodno prodam takoj vseljivo, skoraj novo hišo s šupo in lepim vrtom. Izidor Drazumerič, Dragatuš 27, pri Crnomlju.

PRODAM KOZOLEC — dvojniki, 2 okni — dobro ohranjen. Metod Blizjak, Vel. Loka.

PRODAM RJE PROST STEBILNIK, desni. Naslov v upravi lista. (3245-63)

10 AZ PANJEV s čebelnim prodam. Dol. Kamence 25 a, Novo mesto.

FIAT 500, dobro ohranjen, prodam. Ivanka Lumbur, Cerovec 4, p. Semeč.

PRODAM PRIMO NSU, 150 cm, dobro ohranjen. Mačkovec 8, Otočec ob Krki.

PRODAM KOMPLETNO SPALNICO in kuhinjo. Pavlin, Zagrebška 21, Novo mesto.

UGODNO PRODAM moški šivalni stroj »Gritznar«. Naslov v upravi lista. (3250-63)

DVEMA FANTOMA ODDAM sobo. Paderšičeva 18, Novo mesto.

SPREJMEM VAJENKO v cvetilarno. Naslov v upravi lista. (3249-63)

56 LET STARA VDOVA išče upokojenca starejših let. Ponudbe pošljite na upravo lista. (3240-63)

ZAMENJAM DVOSONBNO stanovanje v Straži za enakovredno v Novem mestu. Naslov v upravi lista. (3247-63)

RADIO LJUBLJANA

VSAR DAN: poročila ob 4.05, 5.05, 6.00, 7.00, 8.00, 12.00, 13.00, 17.00, 19.30, 22.00: Pisan glasbeni spored od 5.00 do 8.00.

PETER, 9. AVGUSTA: 8.55 Pionirski tednik. 9.25 Petkovo dopoldne z ansambli Rimskih virtuosov. 10.15 Zvočna paleta. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Kmetijski nasveti. 12.25 Domači napravi za prijetno opoldne. 13.30 Pol ure pri jugoslovanskih skladateljih. 14.05 Veliki plesni in godalni orkestri. 15.40 Le veselo, veselo, pastirice. 16.00 Vsa dan za vas. 17.05 Dragulji iz oper. 18.45 Iz naših kolektivov. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Kratke večerne koncerte zbora KUD »Stane Žigarski. 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih.

SOBOTA, 10. AVGUSTA: 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji. 9.10 Deset pianistov iz desetih dežel. 10.15 Poljo zabavnih zbori. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Kmetijski nasveti. 12.25 Domači napravi za prijetno opoldne. 13.30 Naši pevci zabavne glasbe pred mikrofonom. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.15 Zabavna glasba. 16.00 Vsa dan za vas. 17.05 Gremo v kino. 18.45 Novo v znanosti. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Po domače. 20.50 Za konec tedna — plos.

NEDELJA, 11. AVGUSTA: 8.30 Dvajset minut z mladinskim zborom.

KINO

Brestanica: 10. in 11. VIII. jugoslovanski film »Solunski atentatorji«. 14. VIII. jugoslov. film »Stirijasti dan«.

Brežice: 9. in 10. VIII. angleški film »Betonka džungla«. 11. in 12. VIII. ameriški barvni film »Dvojboj na soncu«. 14. in 15. VIII. ruski film »Dvoje življenja«.

Crnomelj: 9. in 11. VIII. amer. barvni film »Dom na griču«. 13. in 14. VIII. italijanski film »Mladolotci«.

Dol. Toplice: 10. in 11. VIII. ameriški film »Ulica Frederik St. 10«.

Kostanjevica na Krki: 11. VIII.

MATICNI URAD CRNOMELJ

V juliju sta bila izven bolnišnice rojena ena deklica in en deček.

Poročili so se: Karol Volf, dimnikar, in Vida Vrtnič, kuharica, oboje iz Crnomlja; Francisek Kocjan, upokojenec z Dobilčke gore, in Ljudmila Viršek, upokojenka iz Novega mesta; Ludvik Bolta, ključavničar iz Ljubljane, in Amalija Jurejčič, uslužbenka iz Crnomlja; Ivan Orlić, mesar iz Ljubljane, in Stefanija Grahek, ital. k. iz Rožanca; Tomislav Pezdire, pleskar iz Vojne vasi, in Vida Plut, uslužbenka iz Loke.

Umrli so: Jurij Zarkovič, kmet iz Gribelj, 82 let; Leopold Škulj, upokojenec iz Kočevja, 67 let; Ferdinand Stonič, pekovski mojster iz Crnomlja, 60 let; Marija Gorjanc, gospodinja iz Crnomlja, 74 let.

MATICNI URAD VINICA

V juliju ni bilo ne rojstev, ne smrti, niti porok.

MATICNI URAD NOVO MESTO

V času od 29. VII. do 5. VIII. je bilo rojenih 6 dečkov in 16 deklic.

Poročila sta se: Vladimir Butala, elektromehanič iz Sel pri Dragatušu, in Terezija Krampuš, hči kmeta iz Obrha pri Dragatušu.

Umrli sta: Marija Globevnik, žena upokojenca iz Grmova, 60 let; Franc Kogovšek, gradbeni tehnik iz Ljubljane, 35 let.

Iz novomeške poročnišnice

Pretekli teden so v novomeški poročnišnici rodile: Veronika Vrščaj iz Cerknega — Andreja, Rožalija Kebelj iz Dolnjega Karteljevega — Sonjo, Nežka Miklavčič iz Gornje Brezovice — Ivanko, Pavla Novak z Mirne — Jožeta, Marija Davidovič iz Rumanje vasi — Alenka, Jožica Seruga iz Zaloga — Dragica, Ljubica Zunič iz Dolenjskih Toplic — Zdenka, Rozalija Femec iz Dolnje Nemške vasi — Silvo, Olga Malenšek iz Hrastovce — Janeza, Marija Čelič iz Kočevja vasi — Marico, Marija Gorše iz Meniške vasi — Erno, Ana Lekić iz Loke — Valerijo, Janja Čotič iz Ljubljane — Majdo, Ana Gešelj iz Zapudja — Anico, Jožica Hudoklin iz Velikih Brunsov — Romana, Marija Vavil iz Ločne — Janeza, Marija Prijanovič iz Tribuče — Marijo, Ana Rudman iz Gabrja — Janeza, Marta Zorc z Dolže — Andreja, Anica Avsec z Dolže — deklico, Zofija Hrovat iz Brega — deklico, Julijana Marolt iz Bistrice — dečka, Lučka Mohar iz Zanje vasi — deklico, Antonija Grandovec iz Gornje Nemške vasi — dečka, Marija Gabrijel iz Treb-

ameriški barvni film »Starec in morje«. 14. VIII. jugoslovanski film »Velika obsodba«.

Novo mesto Krka: 8. in 9. VIII. sovjetski film »Dovoljenje za izhoda«. Od 10. do 12. VIII. angleški film »Tigrov zaliva«. 13. in 14. VIII. ameriški barvni film »Davy Crockett«.

Semeč: 11. VIII. ameriški film »Vrtoglavica«.

Straža: 10. in 11. VIII. jugoslovanski film »Vesela«.

Sevnica: 10. in 11. VIII. ameriški film »Anastazija«.

Smarjeta: 11. VIII. romunski film »Oprostite, napačna zveza«.

Trebnje: 10 in 11. VIII. francoski film »Napoleonov oficir«.

Zuzemberk: 11. VIII. ameriški barvni film »Čas življenja in čas smrti«.

njeja — dečka, Marija Tomšič iz Češnjek — deklico, Ivanka Hrastar iz Otočca — deklico, Ivanka Dumič iz Dolenje vasi — Ivanko.

KRONIKA NESREČ

Pretekli teden so se ponesrečili in iskali pomoč v novomeški bolnišnici: Ivan Udovč, sin upokojenca z Zajčjega vrha, je padel z drevesa in si zlomil desno roko; Franca Francija, avtomobilnega vajenca iz Kočevja, je povzročil prometno nesrečo, ko je povzročil smrti; Franca Košoroga, gozdarska tehnika iz Mahovnika, je napadla medvedka in mu ranila desno nogo; Valentin Kordiš, upokojenec iz Kočevja, se je s sekuro vseknil v levo roko; Tomaž Znidaršič, sin uslužbenca iz Leskova, si je na brusilnem stroju poškodoval levo roko; Jože Parkelj, posestnik iz Mirne peči, se je z vilami zbil v desno nogo.

OBJAVE — RAZPISI

Objava

MLINARJI, POZOR! UGODNO PRODAM 1 par zmesnih kamnov ter stroj za izdelavo kaše in za čiščenje žita. — Ivan Zerbeč, Senovo 63.

Obvestilo

Cenjene stranke obveščamo, da smo se preselili v novi lokal v Citaniško ulico nasproti Delavske menze. — Priporočila se frizerski salon »ADAM«, Novo mesto.

Razpis trgovskega podjetja »DOLENJKA«

»Dolenjka«, trgovsko podjetje na debelo in drobno v Novem mestu,

PEKOVSKO POMOČNIKE

z odsluženim vojaškim rokom sprejememo. Samsko stanovanje zagotovljeno. Plača po pravilniku o delitvi osebnega dohodka. Sprejememo tudi pekovske vajence z dokončano osemletko; učna doba 2 leti.

Pekarna in slaščičarna NOVO MESTO

slušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 V torek nasvidenje. 17.05 Koncert po željah poslušalcev. 18.10 Odmevi z gora... (planinska oddaja). 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Zabavna orkestra Gino Mescoli in David Roso. 21.20 Serenadni večer.

SREDA, 14. AVGUSTA: 8.55 O troške razglednice. 9.25 Popevke v sredo dopoldne. 10.30 Človek in zdravje. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Kmetijski nasveti. Inž. Stanko Hakekovič: Sorte vinske trte v vremenskih nevarnostih 1962-63. 12.25 Domači napravi za prijetno opoldne. 13.30 Slovenski pevci v domačih operah. 14.35 Po romanski in slovenski glasbi. 15.40 Amaterji pred našim mikrofonom. 16.00 Vsa dan za vas. 17.05 Promenadni koncert. 18.45 Ljudski parlament. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Ulica ob zabavnih glasbi.

ČETRTEK, 15. AVGUSTA: 8.38 Portret v miniaturo. 9.35 Igrajo veliki plesni ansambli naših radijskih postaj. 10.15 Četrtek dopoldanski operni spored. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.15 Kmetijski nasveti — Inž. Franc Goršič: Kmetijsko gospodarstvo Kočevja povečuje proizvodnjo mleka. 12.25 Domači napravi za prijetno opoldne. 13.30 Nekaj ritmov za razvedrilo. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.15 Zabavna glasba. 16.00 Vsa dan za vas. 17.05 Sovjetski violini. 18.10 Turistična oddaja. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov. 21.00 Literarni večer.

RAZPIS ŠTIPENDIJ

UPRAVNI ODBOR KMETIJSKO GOZDARSKO PREDLOVALNEGA KOMBINATA — NOVO MESTO GUBČEVA 15

razpisuje:

- dve štipendiji za študij na pravni fakulteti
- dve štipendiji za študij na ekonomski fakulteti
- dve štipendiji za študij na višji šoli socialnih delavcev
- tri štipendije za študij na Biotehnični fakulteti: (1 na agronomski fakulteti — smer rastlinstvo, 1 na agronomski fakulteti — smer živinorejstvo, 1 na gozdarski fakulteti)
- POGOJ: dovršena ustreza srednja šola.
- dve štipendiji za študij na srednji kmetijski šoli
- štiri štipendije za študij na srednji gozdarski šoli (2 redni in 2 izredni)
- dve štipendiji za študij na srednji tehnični gradbeni šoli.

POGOJ: dovršena osemletka.

Prošnje s kratkim življenjepisom dostavi upravni odbor Kmetijsko gozdarsko predelovalnega kombinata — Novo mesto, Gubčeva 15, v roku 15 dni po objavi razpisa.

RAZPIS DELOVNEGA MESTA

Upravni odbor Lekarne — Novo mesto

razpisuje delovno mesto:

SNAŽILKE

Nastop službe je možen takoj. Opremljena samska soba je zagotovljena. Osebnih dohodkov so urejeni s Pravilnikom o osebnih dohodkih zavoda. Lastnoročno pisane prošnje s kratkim življenjepisom sprejema uprava zavoda.

Smrti padec s strehe

2. avgusta je padel s strehe na zidanci posestnika Kočevja v Rebčah pri Trebnjem in se smrtno ponesrečil Maksimilijan Potrebin. Ponesrečen je pokrival streho s slamo. Ko se mu je spodmaknila lestev, na kateri je stal, je padel na vozno pot ob zidanci. Poškodbe so bile tako hude, da jim je Potrebin podlegel.

Razpis Zavoda za izmero in kataster zemljišč

Novo mesto

Zavod za izmero in kataster zemljišč, Novo mesto, razpisuje delovno mesto

RAČUNOVODJE

Pogoji: ustreza strokovna izobrazba in vsaj 5-letna praksa na samostojnem delovnem mestu. Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

NABIRAJTE ZDRAVILNA ZELIŠČA!

List: beladone—volče češnje, pelina, oreha, grenke detelje, šmarice, gloga, lapuha, melise, anrike, bršljana, borovnice. Rastline: pelina, gladniška, hrbske rose, anrike, metlike, tavžentrože, krebujice, krvavega mlečka, smetlike, rumene lakote, krmovčnice, žoltovine, grenkuljice, medene detelje, melise, polaja, rmana, vodne kreše, skrofulice, grenke ramsle, navadne ramsle, ptičjega dresna, kislice, vlnske rutice, črnobine, ptičje kaze, zlate rože, materine dušice, travniškega jetičnika, zdravilnega jetičnika, pekoče koprive.

Korenine: beladone—volče češnje, bodeče trave—kompave, angelike—gozdna korena, regrata, pastinake, medvedovih tac, malega divjega janeža, velikega divjega janeža, srčne moči, gladeža, anrike, repnica, cikorijske, male norice, sladke koreninice, gabeza, troben-tice.

Lubje: krhlike, brasta, češmina. Plodove: borovnice, bezga, jerebika, šipka, gloga, črnega trna.

Razno: seme jesenskega podleska, gomolje jesenskega podleska. Odkupujemo še veliko drugih rastlin, katerih imena pa zaradi pomanjkanja prostora niso objavljamo. Odkupujemo tudi laneno seme.

Nabiralec! Krlhika se še lupi! 5. avgusta je blizu Češče vasi utonil v Krki 8-letni Milan Derganc; tatek si je napravil priročni splav in se z njim vozil po reki. Sredi Krke se mu je okoli 14.15 splav nenadoma izmuznil izpod rok, Milan pa je padel v vodo. Ker ni znal plavati, je utonil.

SMRT V KRKI

31. julija se je na avtomobilski cesti pri Karteljevem prevrnili osebni avtomobil (voznik Stane Jeršin), ki mu je med vožnjo iz Trebnjega razneslo zadnjo desno zračnico. Na avtomobilu je bilu 300.000 dinarjev škoda.

Se enkrat zračnica

31. julija se je na avtomobilski cesti pri Karteljevem prevrnili osebni avtomobil (voznik Stane Jeršin), ki mu je med vožnjo iz Trebnjega razneslo zadnjo desno zračnico. Na avtomobilu je bilu 300.000 dinarjev škoda.

Se enkrat zračnica

31. julija se je na avtomobilski cesti pri Karteljevem prevrnili osebni avtomobil (voznik Stane Jeršin), ki mu je med vožnjo iz Trebnjega razneslo zadnjo desno zračnico. Na avtomobilu je bilu 300.000 dinarjev škoda.

DOLENJSKI LIST

LASTNIKI IN IZDAJATELJI: občinski odbori SZDL Brežice, Crnomelj, Metlika, Novo mesto, Sevnica, Trebnje in Videm-Krško

UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR: Tone Gošnik (glavni in odgovorni urednik), Rja Bačar, Miloš Jakopac, Drago Kastelic in Ivan Zoran

IZHAJA vsak četrtek — Posamezna številka 20 din — Letna naročnina 900 din, polletna 450 din; plačljiva je vnaprej. Za tuzemstvo 1800 din — Tekoči račun pri podružnici NB v Novem mestu: 606-11-608-9 — NASLOV UREDNIŠTVA IN UPRAVE: Novo mesto, Glavni trg 1 — Poštni predal 33 — Telefon 21-227 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — TISKA: Časopisno podjetje »DELO« v Ljubljani